

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 7/2002

Cena \$ 2.50

JULY 2002

Posvátný Velehrad

poutní místo Matky Boží a svatých Cyrila a Metoděje

Po celém světě se setkáváme s posvátnými místy, která navštěvují každoročně statisíce poutníků. V naší vlasti je jich hojně a mezi ně samozřejmě náleží i posvátný Velehrad. Možná i vy jste připutovali na posvátný Velehrad. Najednou před vámi vyrostly jakoby ze země dvě štíhlé věže, zazněly velehradské zvony, ovanulo vás posvátné ovzduší svatyně a jejími prostory zaburácel chorál: „Bože, cos ráčil před tisíci roky rozžít otcům světlo víry blahé, jenžto jsi řídil apoštolů kroky z východu k naší Moravě drahé.“ (slova této Cyrilometodějské písně složil Vladimír Šťastný, profesor náboženství v Brně v roce 1893, nápěv tvoří jedna polská píseň). Když zazní Velehradskou bazilikou tento cyrilometodějský chorál, tak v té chvíli se nám srdce sevrě něčím nevýslovným a připadá nám, jakoby někdo neviditelný na nás volal: „Zuj svou obuv a padni na kolena, neboť místo, na kterém stojíš, je země svatá, zde je Boží přibyték a brána nebes!“ (Exodus 3,5; Genesis 28,17).

Proč na nás tak působí posvátný Velehrad? Jistě bychom odpověděli, že Velehrad je naším duchovním Betlémem, místem našeho duchovního zrození, naším otcovským domem. Zde k nám mluví naši slovanští apoštolové, hlavní patroni Moravy a patroni Evropy, svatý Cyril a Metoděj. Přece na Velehradě bylo poprvé vysloveno v naší krásné mateřštině jméno Bůh, Ježíš Kristus a Maria; tam jsme se stali dětmi Božími, tam stál náš oltář, kříž a první křtitelnice, kde křtili naši slovanští apoštolové a jejich žáci, tam Rostislav i Bořivoj vyznali jednu provzdu za sebe i za nás: „Věřím v Boha, Otce všemohoucího...“ tam se učili modlit naši dávní předkové, tam jsme se stali křesťany a odtud se šířilo křesťanství po celé říši Velkomoravské a odtud rovněž i do okolních zemí.

I když Velehradská bazilika je zasvěcena Matce Boží a teprve na druhém místě svatému Cyrilu a Metoději, tak tato

mohutná štěpnice mariánské úcty náleží také svatému Cyrilu a Metoději. Je opravdu tento náš Velehrad místem, kde ležel hlavní velkomoravský hrad či město a kde zároveň stál Metodějův arcibiskupský chrám? Víme, že vědečtí i dobrodružní poutníci hledali starý Velehrad na různých místech; tak stará tradice nás vede do okolí nynějšího Velehradu, správněji na území Starého Města, zvaného do začátku 13. století Veligrad. I když se připouští, že velkomoravští panovníci neměli stálého sídla a stěhovali se z důvodu podnebních, mocenských a hlavně zásobovacích (daně se odváděly v naturáliích) z jednoho sídliště do druhého, tak je přece jen správné předpokládat, že na některém vhodném místě byla větší koncentrace velkomoravského obyvatelstva. Určitěji pak můžeme mluvit o Metodějově Velehradu. Zvolil-li si svatý Metoděj aspoň ke konci svého života nějaký hrad za svoje sídlo, pak to bylo jedno a určité místo s povinností trvalé rezidence podle kanonického práva, které určovalo biskupovi jeho rezidenční místo a samozřejmě také jeho vlastní biskupský chrám. Písemná tradice mluví o staré slávě osady Veligradu u Uherského Hradiště a sahá do 13. století. Je tedy sice poměrně pozdní, ale zachycuje živou místní tradici, která může mít průkaznou sílu i po 300 letech, které uplynuly od konce Velké Moravy. (Velkomoravská říše zaniká kolem roku 907 náporom Maďarů). Ostatní místa, která někteří pokládají za dávný Velehrad, musí ještě projít důkladným vědeckým badáním. Pro ztotožnění Starého Města se širokým územím o průměru 8 km (Modrá u Velehradu - Sady) s velkomoravským Velehradem svědčí 6 významných lokalit, které byly odkryty a patří mezi církevní stavby.

Svatý Cyril a Metoděj byli pozváni na Moravu knížetem Rastislavem a přišli k nám v roce 863. Přes četná protivenství se jim podařilo u papeže prosadit schválení slovanské liturgie a Metoděj byl vysvěcen na arcibiskupa Moravsko-Panonského. Po

Svatý otec Jan Pavel II. před hlavním oltářem velehradské baziliky při své apoštolské návštěvě Velehradu 22.dubna 1990

jeho smrti byla slovanská liturgie zatlačena do pozadí a postupně se na ní zapomínalo.

Počátkem 13. století, v době vlády moravského markraběte Vladislava Jindřicha a českého krále Přemysla Otakara I., vyrůstá v cisterciáckém klášteře Velehradském mohutná štěpnice mariánské úcty, kterou zapalovali duchovní synové svatého Bernarda. Velehradská svatyně po letech budování od roku 1205 byla posvěcena koncem listopadu roku 1228 olomouckým biskupem Robertem. Prvních sto let po založení kláštera zdá se být památka na sv. Cyrila a Metoděje na novém Velehradě úplně ztlumena, teprve v době vlády Karla IV. olomoucký biskup nařizuje svěcení svátku sv. Cyrila a Metoděje, patronů Moravy. Tak se Velehrad stává v roce 1378

Pokračování na str.12

*Foto na titulní straně:
Bazilika Nanebevzetí Panny Marie
na Velehradě v popředí kaple Cyrila,
kde se slaví liturgie východního obřadu*

Liturgické mezidobí

Jako jednotlivé národy mají svůj rok občanský, tak církev má svůj liturgický rok, ve kterém vždy znovu prožívá hlavní tajemství víry. Máme žít s církví a proto prožívejme její církevní rok a připomínejme si slavnosti, svátky, památky i všední dny tohoto liturgického roku. Tím jistě obohatíme naše srdce. Církevní rok se skládá z doby vánoční, velikonoční a období během roku, které také nazýváme liturgickým mezidobím. K vánoční době, jak jsme si již před časem připomenuli patří doba adventní a vánoční. K době velikonoční náleží doba postní a velikonoční. Dnes se zamyslíme nad liturgickým mezidobím. První část liturgického mezidobí vyplňuje čas mezi svátkem Křtu Páně a zahájením doby postní. Je to několik nedělí s příslušnými týdny, kdy kněz slouží o nedělích mši svatou v barvě zelené - je to barva naděje. Kolik nedělí a týdnů bude mít v roce tato první část mezidobí, to záleží od toho, kdy budeme slavit velikonoce. Datum velikonoce se řídí vlastními zákony. První část liturgického mezidobí končí v úterý před Popeleční středou.

Druhá část liturgického mezidobí začíná v pondělí po Seslání Ducha svatého. Toto období je poměrně dlouhé a vede nás letními a podzimními měsíci až k novému adventu. Je obrazem života Božího lidu na zemi od Seslání Ducha svatého do konce světa. O poslední neděli mezidobí slavíme slavnost Ježíše Krista Krále. I toto mezidobí má barvu zelenou. Samozřejmě, že se neužívá zelená barva o svátcích Pána Ježíše (například Ježíše Krista Krále) nebo o některých svátcích Panny Marie a některých svatých, pokud případnou na neděli.

Dříve se první část liturgického mezidobí nazývala dobou po Zjevení Páně a období po svatodušních svátcích svatodušní dobou církevního roku. Nemělo to nic společného ani se Zjevením Páně, ani se svatodušní dobou - pouze se tak pojmenovávaly a číslovaly jednotlivé neděle. Nový liturgický kalendář toto období jednoduše nazývá „mezidobím.“ Tato doba má 34 nedělí (včetně slavnosti Ježíše Krista Krále). Neděle a všední dny týdnů liturgického mezidobí dostávají svou „tvář“ prostřednictvím čtení, které jim přidělil nový řád. O nedělích v liturgickém mezidobí je čtení ze Starého zákona tematicky sladěno s příslušným evangeliem. Mělo by zdůraznit jednotu Starého a Nového zákona. Přitom se myslelo na to, aby se vybrala čtení co nejkratší a snadno pochopitelná, ale zároveň aby se věřící seznámili se všemi důležitějšími texty Starého zákona. Pro novozákonní čtení se počítá s listy Pavlovými a listem Jakubovým, protože úryvky z listů Petrových a Janových se čtou již v době velikonoční a vánoční. Evangelní perikopy pro období „mezidobí“ v cyklu A jsou obecně vzaty z Matoušova, v cyklu B z Markova a v cyklu C z Lukášova evangelia. Proto hovoříme o Matoušově, Markově nebo Lukášově roce. V letošním roce k nám hovoří v liturgickém mezidobí sv. Matouš. V průběhu tří let tak každý věřící o nedělích vyslechne v kostele nepodstatnější části celého Písma svatého.

Pro všední dny se počítá kromě evangelia s jedním biblickým čtením. Všední dny mají také název „ferie.“ První čtení o těchto ferích má dva roční cykly, zatímco evangelia se každoročně opakují. V prvním čtení se střídá po několika týdnech Starý a Nový zákon. Záleží přitom na délce jednotlivých knih. Poněvadž Starý zákon má větší rozsah, tak se lekcionář omezuje jen na vybrané části, které jsou charakteristické pro jednotlivé knihy. Jen několik málo knih Starého zákona se do čtení všedních dní nedostalo. Jsou však zastoupeny v některých dnech obou svátečních okruhů liturgického roku.

Na závěr si ještě připomeňme si, že první pátek každého měsíce je zasvěcen zvláštní úctě k Božskému Srdci Páně. Před tímto dnem se mezi sebou povzbudíme k přijetí svátosti smíření a co nejhojněji přistupujme ke stolu Páně. Pamatujme na zaslíbení Nejsvětějšího Srdce Ježíšova! Každá sobota liturgického mezidobí, pokud na ni nepřipadá jiná liturgická památka, se slaví jako sobotní památka Panny Marie, první soboty v měsíci jsou pak zvláště zasvěceny úctě Neposkvrněného Srdce Panny Marie a jsou spojeny se zvláštními přísliby Pána Ježíše a jeho Matky. Čtvrtky každého týdne jsou tradičně zasvěceny úctě Nejsvětější svátosti oltářní, věřící tyto dny konají adorace Nejsvětější svátosti, slaví tzv. Svatou hodinu, kdy se modlí a rozjímají o utrpení Pána Ježíše a v duchu se připojují k jeho modlitbě v zahradě Getsemanské na Zelený čtvrtek, a zvláště tento den je také zasvěcen obětím a modlitbám za kněze a nová kněžská a řeholní povolání. Všechny pátky pak zůstávají dnem pokání, kdy máme zvláště pamatovat na modlitbu, sebezápor a konání dobra, máme rozjímat o umučení Páně, modlit se křížovou cestu a také se postit a snažit se vykonat nějaký dobrý skutek.

Prosme častěji: „Pane dej nám svoje srdce, aby pro bližní láskou hořelo, s Tebou abychom jim žehnali, je hledali, na ně mysleli a jednou se s nimi v domově věčné Boží lásky setkali. Amen.“

Doc. ThDr. František Janhuba

Konec školního roku bývá tradičně spojen s prvním svatým přijímáním dětí. Na této fotografii jsou děti z Polešovic na Moravském Slovácku nastrojené do tradičních národních krojů při slavnosti, kdy poprvé přijaly do svého srdce Svátostného Spasitele.

LITURGICKÁ ČTENÍ

14. neděle v mezidobí - 7. července 2002

1. ČTENÍ - Zach 9, 9-10

Čtení z knihy proroka Zachariáše.

Toto praví Hospodin: „Hlasitě zajásej, siónská dcero, zaplesej, dcero jeruzalémská, hle, tvůj král k tobě přichází, je spravedlivý a přináší spásu, je pokorný a jede na oslu, na oslátku, osličím mláďeti. Zničí válečné vozy z Efraima, válečné oře z Jeruzaléma, zlomen bude bitevní luk. Národům ohlásí pokoj, bude vládnout od moře k moři, od řeky (Eufratu) až do končin země.“

2. ČTENÍ - Řím 8, 9.11-13

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který vzkřísil Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který sídlí ve vás. Nuže, bratři, nejsme vázáni povinnostmi k tělu, že bychom museli žít, jak chce tělo. Žijete-li totiž tak, jak chce tělo, musíte umřít; jestliže však s pomocí Ducha ničíte záladnosti těla, budete žít.

EVANGELIUM - Mt 11, 25-30

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, Ježíš jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je malíčným; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Pojdte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

15. neděle v mezidobí - 14. července 2002

1. ČTENÍ - Iz 55, 10-11

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin: „Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svažuje zem a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdaruje semenem rozséváče a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyšlo z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

2. ČTENÍ - Řím 8, 18-23

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou, která se zjeví na nás. Celé tvorstvo nedočkavě čeká, až se Boží synové zjeví ve slávě. Vždyť tvorstvo bylo podrobno nicotnosti, ale ne z vlastní vůle, nýbrž kvůli tomu, který ho podrobil. Zůstala však tvorstvu naděje, že i ono bude vysvobozeno z poroby porušení a dosáhne svobody ve slávě Božích dětí. Víme přece, že celé tvorstvo zároveň sténá a spolu trpí až doposud. A není samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř naříkáme a očekáváme své přijetí za syny, vykoupení našeho těla.

EVANGELIUM - Mt 13, 1-23

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš vyšel z domu a sedl si u moře. Tu se u něho shromáždilo velké množství lidu. Proto vstoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu. A mluvil k nim mnoho v podobenstvích: „Jeden rozséváč vyšel rozsévat. A jak rozséval, padla některá zrna na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali je. Jiná padla na kamenitou půdu, kde neměla mnoho prsti; hned sice vyklíčila, protože neležela v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo je, takže uschla, protože nezapustila kořeny. Jiná zrna zase padla do trní; trní vzešlo a udusilo je. Jiná však padla na dobrou půdu a přinesla užitek: některá stonásobný, jiná šedesátinásobný, jiná třicetinásobný. Kdo má uši k slyšení slyš!“ Učedníci přistoupili k Ježíšovi a zeptali se: „Proč k nim mluvíš v podobenstvích?“ On odpověděl: „Vám je dáno znát tajemství nebeského království, ale jim to dáno není. Kdo má, tomu bude dáno, a bude mít nadbytek. Ale kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. Proto k nim mluvím v podobenstvích, protože vidí, a přece nevidí, slyší, a přece neslyší ani nerozumějí. Plní se na nich Izaiášovo proroctví: 'Budete stále poslouchat, a neporozumíte, ustavičně budete hledět, a nevidíte. Otupělo totiž srdce tohoto lidu. Uši mají nedoslýchavé a oči zavřeli, aby očima neviděli, ušima neuslyšeli, srdcem neporozuměli a neobrátili se - a já je neuzdravil.' Ale blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší. Amen, pravím vám: Mnoho proroků a spravedlivých toužilo vidět, co vidíte vy, ale neviděli, a slyšet, co slyšíte vy, ale neslyšeli. Vy tedy poslyšte, jaký je smysl podobenství o rozséváči. Když někdo slyší slovo o (Božím) království a nechápe, přijde ten Zlý a obere ho o to, co bylo v jeho srdci zaseto: to je ten, u kterého bylo zaseto na okraj cesty. Na skalnatou půdu bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a hned ho s radostí přijímá, ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadne. Do trní bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší, ale světské starosti a záliba v bohatství slovo udusí, takže zůstane bez užtku. Do dobré půdy bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a chápe, takže přináší užitek a vydá jeden stonásobný, druhý šedesátinásobný, jiný třicetinásobný.“

16. neděle v mezidobí - 21. července 2002

1. ČTENÍ - Mdr 12, 13.16-19

Čtení z knihy Moudrosti.

Kromě tebe není boha, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že soudíš spravedlivě. Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žes pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť sílu ukazuješ jen tomu, kdo nevěří v tvou svrchovanou moc, a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a nás vedeš se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, máš moc vždycky v ruce. Takovým jednáním jsi poučoval svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

2. ČTENÍ - Řím 8, 26-27

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vhodně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a (Bůh), který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá, a že jeho přimlůva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

EVANGELIUM - Mt 13, 24-43

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš předložil zástupům toto podobenství: „Nebeské království je podobné člověku, který naseł na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozházel mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: 'Pane, copak jsi nenaseł na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?' On jim odpověděl: 'To udělal nepřítel.' A služebníci mu řekli: 'Máme jít a sesbírat ho?' On však řekl: 'Ne. Jinak byste při sbírání plevele mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žní - a o žních řeknu žencům: Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.'“ Předložil jim další podobenství: „Nebeské království je jako hořčičné zrnko, které člověk vzal a zasal na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyrostne, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ Pověděl jim jiné podobenství: „Nebeské království je jako kvas, který vzala žena a zadělala ho do tří měřic mouky, až se všechno prokvasilo.“ To všechno mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích a bez podobenství k nim vůbec nemluvil. Tak se mělo naplnit, co řekl prorok: 'Otevřu ústa v podobenstvích, vypovím, co bylo skryté od založení světa.' Potom rozpustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili: „Vlož nám to podobenství o pleveli na poli.“ Odpověděl: „Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka, pole je svět. Dobré semeno jsou synové Království, plevel jsou synové toho Zlého. Nepřítel, který ho zasal, je ďábel. Žeň je skonání věku, ženci jsou andělé. Jako se sbírá plevel a spaluje se v ohni, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti posbírají z jeho království všechny svůdce a ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce. Kdo má uši, slyš!“

17.neděle v mezidobí - 28.července 2002**1. ČTENÍ - I Král 3, 5.7-12**

Čtení z první knihy Královské.

Hospodin se zjevil Šalomounovi ve snu v noci. Bůh pravil: „Žadej si, co bych ti měl dát.“ Šalomoun řekl: „Hospodine, můj Bože, tys učinil svého služebníka králem místo Davida, mého otce. Ale já jsem mladiček a nevím si rady. Tvůj služebník je však uprostřed tvého lidu, který sis vyvolil, lidu četného, který nelze pro množství ani sečíst ani odhadnout. Dej proto svému služebníku chápavé srdce, jak vládnout nad tvým lidem a rozlišovat dobro a zlo, neboť kdo by jinak mohl vládnout nad tímto tak početným lidem?“ Pánu se líbilo, že Šalomoun žádal právě toto, a proto mu řekl Bůh: „Ponevadž jsi žádal právě toto a nežádal sis dlouhý věk ani bohatství ani život svých nepřátel, ale přál sis chápat právo, hle - splním tvá slova. Dám ti moudré a prozíravé srdce, že nebylo podobného před tebou, ani po tobě podobné nepovstane.“

2. ČTENÍ - Řím 8, 28-30

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobru, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni. Neboť ty, které napřed poznal, ty také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratří. A ty, které předurčil, také

povolal, a ty, které povolal, také ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, také uvedl do slávy.

EVANGELIUM - Mt 13, 44-52

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl zástupům: „Nebeské království je podobné pokladu, ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí. Nebeské království je také podobné obchodníkovi, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Dále je nebeské království podobné síti, která se spustí do moře a zahrne všechno možné. Když je plná, rybáři ji vytáhnou na břeh, posadí se, co je dobré, vyberou do nádob, co však za nic nestojí, vyhodí. Tak to bude při skonání věku: Vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřípění zubů. Rozuměli jste tomu všemu?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý učitel Zákona, který se stal učedníkem nebeského království, je jako hospodář, který ze své bohaté zásoby vynáší věci nové i staré.“

18.neděle v mezidobí - 4.srpna 2002**1. ČTENÍ - Iz 55, 1-3**

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin: „Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojd'te k vodě; i když jste bez peněz, pojd'te, zásobte se a jezte bez peněz a zdarma víno a mléko! Proč vydávat peníze za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí? Slyšte mě a budete hodovat, vychutnávat tučná jídla! Nakloňte ucho své a pojd'te ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Sjednám s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech daných Davidovi.“

2. ČTENÍ - Řím 8, 35.37-39

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útlak nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo zabití? Ale v tom ve všem skvělé vítězíme skrze toho, který nás miluje. A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani moci, ani výška, ani hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.

EVANGELIUM - Mt 14, 13-21

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když Ježíš uslyšel o smrti Jana Křtitele, odebral se lodí na opuštěné místo, aby byl sám. Jakmile o tom lidé uslyšeli, šli pěšky z měst za ním. Když vystoupil a uviděl velký zástup, bylo mu jich líto a uzdravil jejich nemocné. K večeru k němu přistoupili učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť proto zástupy, ať se rozejdou po vesnicích a koupí si něco k jídlu.“ Ale Ježíš jim řekl: „Není třeba, aby odcházeli. Vy jim dejte jíst!“ Odpověděli mu: „Máme tady jenom pět chlebů a dvě ryby.“ Ježíš řekl: „Přineste mi je sem.“ A rozkázal, aby se lidé posadili na trávě. Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzlhl k nebi a požehnal, lámal chleby a dal učedníkům a učedníci zástupům. Všichni se najedli dosyta a ještě sesbírali plných dvanáct košů zbylých kousků. Těch, kdo jedli, bylo na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 27.června 2002

Politické události

**Volby v České republice
vyhrála poprvé
od roku 1989 levice**

Letošní parlamentní volby, které se konaly 14.-15. června, skončily jasným vítězstvím levice. Prvenství obhájila vládní Česká strana sociálně demokratická (ČSSD) ziskem 30,2% hlasů a ve dvousetčlenné sněmovně jí připadlo 70 mandátů, tj. o 4 méně než v minulých volbách v roce 1998. Druhá se umístila smluvněopoziční Občanská demokratická strana (ODS) s 24,5 % hlasů a 58 mandáty (o 5 méně). Třetí nejsilnější stranou zůstává Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM) - ziskem 18,5% má 41 mandátů (o 17 více!!!). Jako poslední se do Poslanecké sněmovny dostala Koalice. Uskupení Křesťanské a demokratické unie - Československé strany lidové (KDU-ČSL) a Unie svobody - Demokratické unie (US-DEU) získalo 14,3% hlasů a 31 mandátů (o 8 méně). Zbývajících 12,5% hlasů si rozdělilo ostatních 24 kandidujících stran, z nichž žádná nepřekročila nutnou pětiprocentní hranici potřebnou ke vstupu do sněmovny (2,8% získalo Sdružení nezávislých a 2,4% Strana zelených, všechny ostatní pod jedno procento). Voleb se zúčastnilo 58% oprávněných voličů, což je významný pokles oproti 74% v minulých volbách. Nejvyšší volební účast byla v kraji Vysočina (62,5%), nejnižší pak v Karlovarském kraji (50,2%). ČSSD zvítězila ve 12 ze 14 volebních krajů,

ODS ji předstihla jen v Praze a v Libereckém kraji, kde je však její náskok velmi těsný. Kompletní výsledky a přehledy jsou na: <http://www.volby.cz>.

Poprvé se voleb mohli zúčastnit i čeští občané žijící v zahraničí. Účast však byla zřejmě kvůli administrativním potížím (nebylo možné volit korespondenčně) spíše symbolická. Ze 4 135 zaregistrovaných voličů přišlo v zahraničí volit 91%, přesně 3 763. V USA bylo zapsáno pouhých 290 voličů!!! Na rozdíl od celostátních výsledků, krajané, kteří žijí mimo republiku, volili přesně opačně. V krajských volbách by vyhrála Koalice s 33,99 % hlasů, na druhém místě by skončila ODS s 27,71 %, ČSSD by byla třetí s 25,33 % a komunisté by se do Poslanecké sněmovny vůbec nedostali. Výsledky těchto voleb putovaly do Jihomoravského kraje, rozhodl o tom los. Ministerstvo zahraničních věcí prostřednictvím svých zastupitelských úřadů propagovalo domácí parlamentní volby po celém světě. Podle mluvčí Marie Hamplové na informační kampaň vydalo kolem pěti milionů korun.

**Jednání o nové vládě
začala, prezident pověřil
Vladimíra Špidlu**

Prezident Václav Havel požádal v pondělí 17.června předsedu vítězné ČSSD Vladimíra Špidlu, aby zahájil jednání o nové vládě. Už před volbami vyloučil Špidla koalici s ODS i s komunisty. Jedinou možností tedy zůstalo domluvit se s Koalicí (dohro-

mady 101 mandátů), nebo usilovat o podporu menšinové vlády. Při spojení s Koalicí problémem může být, že za Koalicí se do parlamentu dostali i dva nezávislí kandidáti Svatopluk Karásek a Táňa Fischerová, kteří nemusejí podléhat v hlasování stranické disciplíně.

Jednání ČSSD s Koalicí o sestavení těsné většinové vlády jsou nyní v plném proudu. Předseda vítězných sociálních demokratů Vladimír Špidla předložil návrh vládního programu zástupcům KDU-ČSL a US-DEU. O textu jednaly týmy všech tří stran a podle vyjádření jejich šéfů rozhovory probíhaly hladce a ČSSD i Koalice jsou ochotny slevit z některých požadavků. Strany se shodly na nutnosti dokončení vstupního procesu do EU, přímé volbě prezidenta, dořešení reformy veřejné správy nebo pokračování privatizace státního majetku. Rozdílné názory ještě panují kolem penzijní reformy či registrovaného partnerství. ČSSD požaduje záruku Koalice, že zůstane jednotná. Koalice pak žádá od sociálních demokratů příslib, že ji při hlasování ve sněmovně nebudou obcházet s komunisty nebo ODS. ČSSD by s podporou komunistů měla 111 hlasů a s podporou ODS dokonce 128 hlasů.

**Klaus přiznal
volební porážku, ale
zůstává šéfem ODS**

Václav Klaus přiznal, že druhé místo je pro jeho stranu neúspěch (ODS prohrála s ČSSD již podruhé za sebou). "Myslím, že je naprosto evidentní, že tyto volby jsou pro ODS neúspěchem... mně nezbyvá, než uznat vítězství sociální demokracie," citovaly šéfa ODS České noviny. Po-

dle Klause prohrály všechny demokratické strany a jediným skutečným vítězem parlamentních voleb je KSČM.

Vedení ODS chce nejprve vypracovat analýzu volebního neúspěchu a pak svolá na prosinec mimořádný kongres, na kterém chce složit funkci jak Václav Klaus, tak i celé vedení strany. Funkce nabídli k dispozici místopředsedové: Miroslav Beneš, Ivan Langer, Petr Nečas a Jan Zahradil. Nečas už oznámil, že se o post místopředsedy znovu ucházet nebude. Necelý týden po prohraných parlamentních volbách se tak mezi občanskými demokraty začalo hovořit i o možných nástupcích Václava Klause. Zatím se objevila tři jména: starosta Prahy 6 Pavel Bém, středočeský hejtmán Petr Bendl a moravskoslezský hejtmán Evžen Tošenovský. Ani jeden z nich nevyločil, že by případnou nabídku přijal. Občanští demokraté se přou, zda je správné pořádat mimořádný kongres až po podzimních senátních a komunálních volbách. Političtí analytici přitom tvrdí, že zodpovědnost za neúspěch v parlamentních volbách by měli šéfové strany vyvodit co nejdříve. Reagovat na porážku s půlročním zpožděním je podle nich stejné jako neudělat nic. Někteří regionální lídři ODS už v této souvislosti varují před případným dalším volebním neúspěchem. Funkci člena výkonné rady zatím složil místopředseda Senátu Přemysl Sobotka. Ten považuje analýzu volební kampaně, na jejímž základě se chce vedení ODS rozhodnout, co dál, za nedůrazné a rozpačité řešení.

**Grebeníček říká, že voliči
si přejí obrat doleva**

Podle předsedy KSČM Miroslava Grebeníčka dali voliči

či jasně najevo, že si přejí obrát doleva. "Myslím si, že náš výsledek je jasný vzkaz do Lidového domu (sídlo ČSSD), že občané to s posunem doleva myslí vážně, a je to výzva, kterou by měli respektovat," podpořil svého předsedu Miloslav Ransdorf. Za samozřejmý požadavek označil výkonný výbor KSČM poměrné zastoupení v orgánech sněmovny. KSČM je podle Grebeníčka připravena usilovat o křeslo místopředsedy sněmovny. Předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka se již 18. června s komunisty sešel a o této věci s nimi jednal. Podle Špidly však z poměrného zastoupení všech stran ve sněmovně nevyplývá, že by měli mít komunisté jednoho místopředsedu, kterého chtějí prosadit. Představitelé ODS a Koalice výsledek komunistů v těchto volbách chápou jako varovný signál.

Zahraniční ohlasy na volby ocenily

evropské směřování ČR

Po volbách v České republice usednou do křesel v českém Parlamentu a vládě výrazně proevropsky orientované síly. Shodli se na tom všichni významní evropští politici. Günter Verheugen, člen Evropské komise zodpovědný za rozšíření EU, řekl, že výsledek je důkazem stability české demokracie. Rýsující se koalice sociálních demokratů s lidovci a Unii svobody je dobrou zárukou pro dořešení zbývajících problémů, které ještě zůstávají na cestě do EU. Někteří evropští představitelé však poukázali na možnou nestabilitu takové vlády. Mluvčí rakouských Zelených poukázala na šanci navázat věcný dialog v otázce tak důležitých témat jako je Temelín nebo Benešovy de-

krety a vyzvala rakouskou vládu ke zdrženlivosti (aby nevyhrožovala vetováním českého vstupu do EU). "Nacionalistická kampaň" ODS podle předsedy Sudetoněmeckého krajského sdružení posloužila především komunistům. Slovenský premiér Mikuláš Dzurinda označil výsledek voleb za dobrý předpoklad další spolupráce mezi Slovenskem a Českou republikou. Prohra ODS podle agentury Reuters zmařila naději Václava Klause, že by mohl vystřídat v prezidentské funkci Václava Havla (tomu končí volební období příští rok).

Česko vstoupí do unie do června 2004, potvrdil summit v Seville

Česká republika se stane členem Evropské unie mezi 1. lednem a 1. červnem 2004. Delegáti unie 23. června na summitu ve španělské Seville vyhlásili, že vyjednávání o vstupu deseti kandidátských zemí skončí letos. "Potvrdili jsme náš rozvrh: letos dokončení jednání, v roce 2003 podpis vstupních smluv a v roce 2004, ještě před volbami do Evropského parlamentu, vstup uchazečů," řekl ČTK po summitu španělský premiér Jose-Maria Aznar, jehož země do konce června unii předsedá. EU na summitu stanovila lhůty pro všechny kroky, které ještě musí Češi, Poláci a další čekatelé udělat. Nejpozději v červnu mají být uchazeči plnoprávními členy, shodli se evropští představitelé. Potvrdili také, že do unie vstoupí až deset zemí - ovšem jen "pokud budou připraveny." "Unie je odhodlána uzavřít jednání do konce roku 2002. Jak se zdá, lze rozumně očekávat, že smlouva o přistoupení může být podepsána na jaře 2003. Cílem zůstává,

aby se tyto země účastnily voleb do Evropského parlamentu v červnu 2004 jako plnoprávní členové," usnesli se účastníci summitu. V Seville se hovořilo i o jednom z nejpálčivějších problémů rozšíření unie - ilegální migraci. Jednání ve Španělsku se účastnil i český premiér Miloš Zeman. Delegáti unie totiž pozvali k obědu prezidenty a premiéry kandidátských zemí. Zeman se velmi důrazně přihlásil ke kontroverznímu návrhu budovat společně evropské pohraniční jednotky, který na summitu neprošel. Ještě před tímto jednáním se setkal se svými třemi kolegy z visegradské čtyřky. Představitelé Polska, Maďarska, Česka a Slovenska se dohodli, že obnoví politickou spolupráci a napraví pošramocené vztahy, a to hned příští sobotu na schůzce v Ostřihomí. Setkání zemí Visegradu skončí na slovenském břehu Dunaje, aby Maďarsko symbolicky předalo předsednictví ve Visegradu Slovensku.

Ze Slovenska

USA podpoří Slovensko, ale mají podmínky

Prezident Rudolf Schuster po návštěvě USA prohlásil, že Spojené státy pomohou Bratislavě ke členství do NATO. Musí prý ale splnit podmínky. Schusterovi to údajně řekl americký prezident George Bush. Ten zdůraznil, že je nutné, aby po zářijových volbách na Slovensku vznikla důvěryhodná vláda. Summit Severoatlantické aliance o rozšíření se bude konat v listopadu v Praze. Schuster, který byl v Bílém domě přijat jako první hlava Slovenska, řekl, že nabytí dojmu, že z vojenského hlediska je Slovenská republika považována za nejlépe připraveného kan-

didáta (5. června rozhodla slovenská vláda o vyslání ženijní jednotky do Afghánistánu, ministr obrany potvrdil, že se tak stalo na žádost USA). Zároveň se nechal slyšet, že občan by se měl vyrovnat se skutečností, že za Mečiarovy vlády nebylo Slovensko pozváno do NATO. Podle Hospodářských novin Schuster uvedl, že Mečiara, v případě vítězství jeho HZDS v parlamentních volbách, sestavením nového kabinetu nepověří.

Slováci proti výroková západních politiků na účet HZDS

Květnový průzkum veřejného mínění vyjadřuje nesouhlas více než poloviny dotázaných občanů SR s postoji politiků ze západních zemí vůči Hnutí za demokratické Slovensko Vladimíra Mečiara. Západ je znepokojen případnou účastí HZDS v nové vládě, která by měla vzejít z parlamentních voleb vypsaných na září. Zejména představitelé USA hovoří o možných komplikacích vstupu Slovenska do NATO. Podle Českých novin to však téměř 51% Slováků považuje za "tvrdý zásah do svobodné soutěže politických stran v zemi." Opačný názor zastává 37,5% a asi 12% dotázaných neví. Nejnovější předvolební průzkumy přisuzují HZDS 28,6% voličů, což je skoro dvojnásobek počtu voličů druhé nejsilnější strany Směr.

Slováci už vědí, kdy půjdou volit

Předseda slovenské Národní rady Jozef Migas vyhlásil parlamentní volby na 20. a 21. září. Podle něj je Slovensko "v cílové rovině, co se týče vstupu do NATO" a také na konci jednání o vstupu do EU. "Volby mají proto velký význam," řekl Migas s tím, že

jejich výsledek rozhodne o směřování a budoucnosti země. Podle průzkumu agentury Markant, který 8.června zveřejnil deník Právo, by volby nyní vyhrálo Hnutí za demokratické Slovensko. Strana expremiéra Mečiara by získala 27%. Za ní je s deseti procentní ztrátou strana Směr. Na třetím se umístila Slovenská demokratická a křesťanská unie premiéra Mikuláše Dzurindy, který by získal 11,4% hlasů. Do parlamentu by se dostaly ještě další tři strany. Jedná se o stranu ANO (Aliance nového občana) spolujednatel nejvyšší TV v zemi Pavola Ruska s necelými 11%. Něco málo přes 10% by získala Strana maďarské koalice. Křesťanskodemokratické hnutí pak 5,7%.

Hodža se vrátil na Slovensko

Ostatky bývalého československého premiéra Milana Hodži (prvního Slováka v čele československé vlády) se ve středu 26.června po 58 letech vrátili do rodné země. Splnila se tak poslední vůle muže, kterého list Chicago Tribune označil za slovenskou verzi George Washingtona. Hodža byl od roku 1918 poslancem Národního shromáždění a zastával také několik ministerských postů. V listopadu 1935 se stal čs. premiérem. V roce 1938 však podal demisi, aby nemusel přijmout diktát Mnichovské konference. Před vánoci téhož roku emigroval. V Paříži založil Slovenskou národní radu. V roce 1941 přesídlil do USA. Zemřel 27.června 1944 v Clearwateru na Floridě a jeho ostatky byly uloženy na Národním hřbitově v Chicagu. Hodža patří k nejvýznamnějším slovenským osobnostem minulého

století. Nyní se na chicagském letišti O'Hare Hodžovi dostalo poct určených významným státníkům. V Bratislavě na rakev čekal premiér Mikuláš Dzurinda a druhá část pietní ceremonie. Pohřeb Milana Hodži do slovenské země se konal ve čtvrtek 27.června na národním hřbitově v Martine.

Ekonomika

Volby neovlivnily kurz koruny

Bezprostředně po volbách analytici předpokládali, že v následujících dvou týdnech se kurz koruny výrazně nezmění. Dosavadní vývoj devizového trhu tuto prognózu potvrzuje. Americký dolar v období od 14. do 26.června poklesl vůči koruně z 32,341 na 30,24 CZK/USD. Propad dolaru je podle serveru iHNed (<http://www.ihned.cz>) způsoben účetními problémy amerického informačního gigantu WorldCom. Předpokládá se, že dolar propadne na úroveň eura. Evropská měna ve stejném období také oslabil, z 30,46 na 29,83 korun za euro. Jak se bude vyvíjet kurz dál, bude jasné po jednání centrální banky 27.června.

Nová huť zprivatizována

Kupní smlouvu na 67,25% akcií ostravské Nové huti podepsali 17.června zástupci Fondu národního majetku a nizozemské společnosti LNM Holdings, která patří Indům. Ta za Novou huť zaplatí devět milionů dolarů a zároveň získá exkluzivitu v předkládání nabídek na zakoupení 99% akcií společnosti Vítkovice Steel a na podíl 46% v těžební firmě OKD. Tuto výhodu udělila LNM 5.června vláda na šest měsíců a bez výběrového řízení, za což ji kritizovala opozice a někteří odboráři. Předseda

správní rady a generální ředitel LNM Holdings Lakshmi N. Mittal řekl podle MF Dnes z 19.června, že jeho firma by ráda propojila Novou huť a Vítkovice Steel a zajímá se i o polské ocelářství. O propojení tuzemského ocelářství zatím nejednala s Třineckými železárnami, oslovila však již Válcovny plechu Frýdek-Místek. V současné době shromažďuje informace o stavu těžební firmy OKD. Vláda stála o privatizaci NH proto, že firma byla zadlužena a hrozil jí konkurz. LNM Holdings převzala její závazky u České konsolidační agentury i u největšího věřitele, finanční společnosti IFC. Nová huť snížila loni dluh na 523,4 mil. korun, přestože ještě v roce 2000 dlužila 1,344 mld. Produkce podniku činila loni 2,574 mil. tun oceli a v témže roce dosáhla tržby 29,21 mld. korun. NH má v současnosti 12 549 zaměstnanců.

Inflace je rekordně nízká

Silná koruna stáhla květnovou inflaci na rekordně nízkou úroveň 2,5% (nejnižší od prosince 1999). V porovnání s dubnem to znamená pokles o 0,1%. Výhledově by přitom měla spotřebitelská inflace klesnout až na hranici 1%, protože tradiční prázdninové inflační tlaky letních dovolených budou letos výrazně nižší. Opět za to může silný kurz koruny. K nízké inflaci přispěl i oslabující dolar, který stlačil ceny benzínu v porovnání se stejným obdobím loňského roku o čtyři až pět korun. Za nízkou mírou inflace stojí i levnější potraviny. Pokles cen jídla způsobil ostrý konkurenční boj mezi maloobchodními řetězci a loňská vysoká sklizeň. Kvůli nízké inflaci však pravděpodobně až do konce roku zůstane úroková míra České ná-

rodní banky na rekordně nízké úrovni. Informovala o tom MF Dnes s odvoláním na Český statistický úřad.

Klesla nezaměstnanost

Nezaměstnanost v České republice v květnu klesla na 8,6% z dubnových 8,8%. Snížení způsobila větší sezonní poptávka po pracovních místech ve stavebnictví a v cestovním ruchu. Podle analytiků se však na konci léta nezaměstnanost vrátí na 9%. Vloni v květnu míra nezaměstnanosti činila 8,1 a bez práce bylo 420 578 lidí, letos je bez práce 447 877 osob.

Mzdy v ČR rostou

Průměrná hrubá mzda v České republice roste. V prvním čtvrtletí byla 14 204 Kč. V porovnání se stejným obdobím loňského roku je to o 7 % více. Lidé by na svých výplatních páskách měli najít o několik stokorun víc než před rokem.

Nové vozy

v pražském metru

V pražském metru začnou od roku 2003 jezdit nové supermoderní soupravy. Dopravní podnik hlavního města Prahy totiž podepsal 31.května smlouvu se společností Siemens, která se zavázala, že dodá 20 pětivozových elektrických vlaků v celkové ceně 4,5 miliardy korun. První vlak bude dodán v prvním čtvrtletí 2003 a celá zakázka bude ukončena v posledním čtvrtletí 2004. Nové vlaky vyrobí dceřiná společnost koncernu Siemens, firma Siemens Kolejová vozidla v Praze - Zličíně, tedy bývalé ČKD Dopravní systémy.

Kurzovní lístek ČNB

26. 6. 2002

EUR, 1	29.930
Kanada, 1	19.951
Slovensko, 100	67.491
USA, 1	30.177

Kultura

Po skončení voleb se odmlčel největší český zvon Zikmund, puklo mu srdce

Několik hodin po skončení voleb do sněmovny se odmlčel největší český zvon Zikmund ve věži katedrály sv. Víta na Pražském hradě. Jeho srdce puklo v sobotu při vyzvánění u příležitosti poutního svátku sv. Víta, uvádějí Lido- vé noviny s odvoláním na vedoucího zvoníka katedrály Tomáše Stařeckého. Podle legend to nevěstí nic dobrého. Téměř půltunové zlomené srdce propadlo první podlahou z tlustých fošen a zastavilo se o další podlahu, která bývá pod velkými zvony právě kvůli podobným případům. Podle zvonáře Petra Rudolfa Manouška je na lo- mu vidět, že uvnitř srdce zvo- nu byla vada již od jeho vý- roby. "Nebylo to dostatečně kovářsky zpracované, ale tehdy ani neměli možnost to zkontrolovat a zrentgenovat," řekl LN nejslavnější žijící český zvonář, jehož dílna zřejmě vyrobí nové srdce. Puklé srdce podle Manouška rozhodně není běžná ani častá

závada. Musí se vykovat no- vé, což není nic jednoduché- ho. Zvoník i děkan svatovít- ské kapituly Jan Matějka od- mítli možnost, že nehoda souvisí s volbami, v nichž vý- razně posílila komunistická strana. Také zvonář má pro událost pragmatické vysvět- lení, nicméně jde podle něj o velmi zajímavou náhodu.

Český král dechovky Josef Zíma oslavil sedmdesátiny

Josef "Pepíček" Zíma osla- vil 5.června galakonzertem v pražském Divadle u Hasičů nejen své nedávné sedmdesá- té narozeniny, ale také "pade- sátiny svého zpívání." Na os- lavě ho doprovázel orchestr Jiřího Sládka a pogratulovat mu přišli mimo jiné Karel Hála, Jiřina Bohdalová a Petr Haničinec. Zlatým hřebem večera byl křest CD 20 nej... a předání Zlaté noty za 105 tisíc prodaných nosičů a mi- mořádný přínos pro českou dechovou hudbu. Pamětníci si vzpomenu, že Zíma hrál prince Radovana v jedné z nejslavnějších českých filmo- vých pohádek, Princezně se zlatou hvězdou na čele (z ro- ku 1959).

Sport

Hašek získal Stanleyův pohár a končí kariéru

Od 13.června zdobí Stan- leyův pohár tři nová česká jména – brankáře Dominika Haška a obránců Jiřího Šlegra a Jiřího Fischera. Na prestiž- ní trofeji NHL, která po ví- tězství nad Carolina Hurrica- nes 4:1 přešla k Detroit Red Wings, je tak už čtrnáct Če- chů. Sedmatřicetiletý Hašek si na předpokládaném konci kariéry splnil svůj sen, kvůli němuž loni do Detroitu přestoupil z Buffalo Sabres. 25.června na tiskové konfe- renci v Detroitu pak Hašek oznámil, že definitivně končí. Dominik Hašek započal hvěz- dnou kariéru v brance Tesly Pardubice, kde se už v šest- nácti propracoval do pozice gólmanské jedničky. V roce 1990 odešel do zámořské NHL, v dresu Chicaga však mnoho prostoru nedostal. Proto o dva roky později pře- stoupil do Buffala, s nímž je také nejvíce spojena jeho ho- kejová kariéra – šestkrát tu zís- kal Vezinovu trofej pro nej- lepšího brankáře NHL, Har- tovu trofej pro nejužitečněj- šího hráče NHL obdržel dva-

krát. Hokejový "turnaj stole- tí" na zimní olympiádě v Na- ganu (1998) zastihl "Dominá- tora" ve vrcholné formě a dí- ky jeho skvělým výkonům se čeští hokejisté radovali ze zlatých medailí. Zdálo se, že zisk olympijského zlata je důstojnou tečkou za dlouhou kariérou nestárnoucí hvězdy. Hašek v roce 2000 oznámil konec kariéry, na led se však vrátil, aby vybojoval posled- ní, chybějící trofej – Stanle- yův pohár. Po přestupu do Detroitu se jeho sen splnil.

Desetibojař Šebrle první v Ratingenu se ziskem 8701 bodů

Světový rekordman a stří- brný medailista ze Sydney Roman Šebrle zvítězil 16.čer- vna na mítinku v německém Ratingenu. Překonal o 267 bodů druhého Andreje Lobodina z Ruska. Tomáš Dvořák skončil s 8226 body jako pátý, a překonal tak limit pro postup na ME v Mnichově. Šebrle mu chybělo k vyrovnání vlastního loňského svě- tového rekordu z Gotzisu 325 bodů. Závodu v Gotzisu se Šebrle zúčastnil i letos, kdy 27.května zvítězil se zis- kem 8800 bodů.

Filmy Františka Vláčila v Americe

Filmovou tvorbu zesnulého režiséra Františka Vláčila před- taví od 7. do 28.června americkému publiku newyorský kino- sál pro náročného diváka BAMcinematek pod názvem Franti- šek Vlácil: Čistý film. ČTK informovala, že třítýdenní putovní přehlídku v Americe dosud neznámého díla českého režiséra uvidí diváci v Santa Fe, Chicagu, Clevelandu, Washingtonu, Berkeley i v Kanadě.

Vlácil je oceňován pro svou poetiku a metaforičnost, která k divákovi promlouvá skrze témata historická i současná. Kro- mě legendárního mistrovského snímku Markéta Lazarová z roku 1967, který je často uváděn jako nejlepší český film vůbec, uvidí diváci Holubici, Dým bramborové natě, Stíny horkého léta a Stín kapradiny. Řada Vlácilových filmů vznikla v době rozmachu československé kinematografie v 60.letech.

V Chicagu:

FACETS CINÉMATHEQUE
1517 W. FULLERTON, CHICAGO IL, 60614

Markéta Lazarová

Pátek 12.července v 7.00 PM

Holubice

Sobota 13.července 7.00 PM

Údolí včel

Sobota 13.července 9.00 PM a čtvrtek 18.července 7.00 PM

Dým bramborové natě

Neděle 14.července 3.00 PM a úterý 16.července 9.00 PM

Hadí jed

Neděle 14.července 5.00 PM a středa 17.července 9.00 PM

Adelheid

Pondělí 15.července 7.00 PM a čtvrtek 18.července 9.00 PM

Stíny horkého léta

Pondělí 15.července 9.00 PM a středa 17.července 7.00 PM

Stín kapradiny

Úterý 16.července 7.00 PM

Filmy jsou česky mluvené s anglickými podtitulky

Vstupné: \$ 7, \$ 5

Informace: 773 - 281 4114

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Misericordia Dei

Motu proprio Jana Pavla II. o praxi svátosti smíření (*Jak je to s tak zvanou společnou zpovědí.*)

Protože v některých církevních oblastech zdomácněla praxe nahrazovat osobní zpověď společným rozhřešením, jak je tomu v o četných náboženských společenstvích, a ozývají se hlasy, že svátost smíření by se tímto způsobem měla oficiálně reformovat, vydal Pavel II. zvláštní motu proprio – list, ve kterém připomíná platná církevní ustanovení týkající se svátosti smíření a podmínek pro společné rozhřešení ve výjimečných situacích. Naším čtenářům zde přinášíme podstatnou část tohoto papežského dokumentu.

Kdy je možno použít společného rozhřešení

Rozhřešení více kajících najednou bez předchozího jednotlivého vyznání formou společného rozhřešení, jak to popisuje Kodex církevního práva (KCP) v kánonu 961, je třeba používat ve světle a v souladu s dřívějšími normami. Je to totiž svou povahou výjimečné opatření (srv. Rec. et Paen. 32) a může být použito výlučně v těchto případech:

1° Jestliže hrozí nebezpečí smrti a čas nedovoluje knězi nebo kněžím, aby vyslechli zpověď jednotlivých kajících;

2° Jestliže nastala závažná nutnost, totiž tehdy, kdy pro veliký nával kajících není dostatek zpovědníků, aby mohli v náležitém čase vyslechnout zpovědi jednotlivců, takže by kající bez vlastní viny byli nuceni dlouho zůstat bez svátostné milosti nebo svatého přijímání; za dostatečnou se však nepovažuje situace, kdy nemohou být k dispozici zpovědníci pouze z důvodu velkého návalu kajících, jaký může nastat o velké slavnosti nebo pouti (KCP kán. 961 § 1).

Co se rozumí „závažnou nutností“, upřesňuje se následovně:

a) Jedná se o objektivně výjimečnou situaci, jaká může nastat v misijním území nebo ve farnostech rozptýleně žijících věřících, kam může kněz přijít pouze jednou nebo několikrát do roka, když mu to dovolí válečné nebo meteorologické podmínky nebo jiné podobné okolnosti.

b) Oba v kánonu vymezené předpoklady pro těžkou nouzovou situaci se nesmí navzájem oddělovat; proto nikdy nevystačí pouze nemožnost pro nedostatek kněží vyslechnout „řádně“, „během přiměřené doby“ jednotlivé zpovědi; tato nemožnost musí být spojena s okolností, že by jinak kající byli nuceni bez vlastní viny „delší čas“ zůstat bez svátostné milosti. Proto je nutno posoudit celkovou situaci kajících a diecéze se zřetelem na pastorační organizaci a na přístupnost svátosti smíření pro jednotlivé věřící.

c) První podmínka, kdy není možno „řádně“ a v „přiměřeném čase“ vyslechnout zpovědi, se vztahuje pouze k času pro platné důstojné poskytnutí svátosti, k čemuž delší pastorační rozhovor není nezbytný a může být uskutečněn v jinou vhodnější dobu. Tento oprávněně přiměřený čas, během kterého mohou být vyslechnuty zpovědi, závisí od reálných možností zpovědníka resp. zpovědníků a samotných kajících.

d) Co se týká druhého předpokladu, je třeba rozumně posoudit, jak dlouhé musí být období, kdy má věřící postrádat svátostnou milost, aby se jednalo skutečně o nemožnost, ve smyslu kán. 960, pokud nehrozí nebezpečí smrti. Toto posouzení je nerozumné, když se zkresluje fyzická nebo morální nemožnost, jak by tomu bylo na příklad v případě, že se za onen „delší čas“ odloučení pokládá období kratší než jeden měsíc.

e) Není přípustné situaci zdánlivě těžké nouze vytvářet nebo jí dát vzniknout nedbáním výše uvedených norem (Odst. 1 a 2), zanedbáváním řádného poskytování svátosti, a ještě méně, jestliže k ní dochází, protože věřící dávají přednost společnému rozhřešení, jako by se jednalo o normální a oběma v rituálu popsaným formám rovnocennou možnost.

f) Velký nával věřících sám o sobě nepředstavuje dostatečnou nouzovou situaci ani při velkých slavnostech nebo poutích, ani z turismu vzniklých podmínek nebo jiných důvodů, které souvisí se zvýšenou mobilitou lidí.

Právo rozhodovat o použití společného rozhřešení

Rozhodnutí o tom, zda podle kán. 961, § 1, 2° jsou splněny požadované předpoklady, nepřísluší zpovědníkovi, nýbrž „diecéznímu biskupovi; ten může určit případy této nutnosti za použití kritérií, na nichž se shodli členové biskupské konference“ (KCP kán 961, § 2). Tato pastorační kritéria musí vyjadřovat úsilí o plnou věrnost jednotlivých míst k základním kritériím formulovaným obecným pořádkem Církve, která se opírají o samotnou svátost v jejím božském ustanovení.

Protože v záležitosti tak podstatné pro život Církve má zásadní význam, aby mezi jednotlivými episkopáty světa panovala harmonie, musí jednotlivé biskupské konference v souladu s kán. 455 KCP co nejdříve předložit Kongregaci pro bohoslužbu a svátostný řád text norem, které ve světle překládaného Motu proprio s použitím kán. 961 KCP buďto chtějí vypracovat nebo aktualizovat. Přitom nebude na škodu požadovat stále větší společenství mezi biskupy celé Církve, přičemž

budou věřící vybízení, aby hojněji čerpali z bohatých pramenů Božího milosrdenství ve svátosti smíření.

V rámci této výměny informací budou diecézní biskupové informovat své biskupské konference, zda v oblasti jejich jurisdikce nastávají, či nenastávají případy těžké nouze. Bude pak úkolem biskupských konferencí, aby informovaly uvedenou kongregaci o skutečné situaci na svém území a o eventuelních změnách, kdykoliv je později zjistí.

Nezbytná osobní dispozice kajníků

Co se týká osobní dispozice kajníků, zdůrazňuje se toto:

a) „Aby křesťan mohl platně užít svátostného rozhrěšení uděleného více kajníkům, vyžaduje se nejen, aby byl vhodně připraven, ale aby si zároveň předsevzal, že jednotlivě přizná v přikázané době těžké hříchy, které nyní takto nemůže vyznat“ (KCP kán. 962, § 1).

b) Pro věřící má, „pokud možno i v případě nebezpečí smrti předcházet povzbuzení, aby se každý snažil vzbudit úkon lítosti“ (KCP kán. 962, § 2).

c) Je jasné, že kajníci, kteří žijí ze zvyku v těžkém hříchu a nemají v úmyslu svou situaci změnit, nemohou přijmout platně společné rozhrěšení.

Při zachování povinnosti alespoň jednou za rok upřímně vyznat své těžké hříchy (KCP 989) přistoupí ten, komu byly společným rozhrěšením odpuštěny těžké hříchy, při nejbližší příležitosti k jednotlivému vyznání hříchů, a to před tím, než přijme další společné rozhrěšení, pokud tomu nezabrání vážný důvod (KCP 963).

Povinná vybavenost pro udělování svátosti smíření

Pokud jde o místo a vybavenost k slavení svátosti, je třeba mít na zřeteli:

a) „Vlastním místem pro svátost smíření je kostel nebo kaple“ (KCP 964, § 1), při čemž je jasné, že pastorační důvody mohou ospravedlnit udělení této svátosti i na jiných místech; (srov. KCP kán. 964, § 3).

b) náležitost zpovědnice stanoví normy biskupské konference, které musí zajistit, aby vždy byla na viditelném místě zpovědnice opatřená pevnou mřížkou mezi kajníkem a zpovědníkem, aby jich mohli svobodně použít věřící i zpovědníci, kteří si to přejí.

Potvrzují, že všechno, co je obsaženo v tomto apoštolském listě ve formě Motu proprio, má trvalou platnost a bude dodržováno počínaje dnešním dnem bez ohledu na jiná protichůdná nařízení. Všechno, co jsem v tomto listě stanovil, má podle své povahy platnost i v ctihodné východní katolické církvi v souladu s příslušnými kánony vlastního kodexu.

Dáno v Římě u svatého Petra 7.dubna, v neděli ve velikonočním oktávu neboli neděli Božího milosrdenství roku 2002 ve dvacátém čtvrtém roce našeho pontifikátu.

Jan Pavel II.

Podle Světla 22-23/2002

Kaple Neposkvrněného Srdce Panny Marie v Troubkách

Vážení přátelé a milí krajané v Americe, Kanadě a jinde ve světě.

Již více jak půl století existuje v Troubkách nedaleko Kroměříže snaha postavit kapli. Po válce existoval dokonce spolek pro stavbu kaple, ale nakonec byl přinucen ukončit svou činnost. Protože doba komunismu těmto snahám nepřála, záměr se nepodařilo uskutečnit. V posledních letech byla oživena myšlenka kapli postavit a tak se začalo hledat místo pro její stavbu. Vstříc nám vyšel Obecní úřad Troubky - Zdislavice, který daroval pozemek. Postupně byly zpracovány projekty stavby, zajištěno stavební povolení a díky finančnímu daru obecního úřadu se začalo stavět.

Interiér kaple je řešen tak, že naproti vchodu je umístěn presbytář a v něm obětní stůl, ambon, křeslo pro kněze, židle pro ministranty, socha Panny Marie, stůl pro kalich a konvičky. Uprostřed pak bude velký kříž. V prostoru pro věřící je uvažováno se třiceti židlemi a s možností účasti dalších třiceti stojících. Vpravo vzhledu pak budou umístěny malé varhany. Kaple bude v zimě vytápěna přímotopnými elektrickými tělesy. Z vnitřní strany vchodu chceme umístit ozdobnou mříž, aby mohla být kaple větrána. Po dostavbě bude kaple zasvěcena Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Farnici římskokatolické farnosti Zborovice z obce Troubky okr.Kroměříž v České republice, prosí všechny čtenáře Hlasů národa a všechny rodáky a krajané o finanční pomoc při výstavbě kaple „Neposkvrněného Srdce Panny Marie.“ Stavba byla zahájena na podzim r.1999 s rozpočtem 822.000 Kč. Do konce r.2001 se podařilo postavit hrubou stavbu za 422.000 Kč. V letošním roce bychom rádi kapli dostavěli, pořídili vnitřní vybavení a zabezpečení a kapli posvětili. Po dokončení bude kaple sloužit k bohoslužbám a obřadům při pohřbech.

Za všechny dary a pomoc upřímně Pán Bůh zaplať.

Ekonomická rada římskokatolické farnosti Zborovice - Troubky

Účet u České spořitelny Kroměříž:

Název účtu: Římskokatolická farnost Zborovice

Hlavní 11, 768 32 Zborovice, Czech republic

Číslo účtu: 000035-1480054319/0800

SWIFTový kód - GIBA CZ PX

Posvátný Velehrad

Pokračování ze str. 2

pomníkem zašlé slávy metropole Metodějovy. Totiž v roce 1378 se obrátil na papeže Urbana VI. olomoucký biskup Jan ze Středy prosebným listem za udělení pontifikálii (biskupských odznaků) velehradským opatům. Této žádosti bylo vyhověno. Cyrilometodějská tradice pak povznáší za úchvaly papežského stolce velehradský klášter na nej památnější klášter Moravy.

Po letech slávy je v 15. století Velehrad zahmut přivaly pohrom. 12. ledna 1421 byl Velehradský klášter přepaden ozbrojenými husity, kostel i klášter byl vydrancován a úplně vydán v plen plamenům. Opat Jan s několika bratřími byl upálen na hranici ve zpusťšeném chrámě. Bylo zničeno i mnoho historických dokumentů. Samotný klášter po celých 150 roků nemůže povstat ze svého ponížení. Je pravdou, že v letech 1434-36 se vracejí zbylí mniši do rozvalin velehradského kláštera, ale nemohou se odvážit nákladných obnovných a opravných prací. Století 16. pak přináší břemena tureckých válek a nakonec přichází protestantismus, který zmenšuje počet členů řeholního společenství domácího prostředí. Teprve později přichází řeholní výpomoc z Polska. Nová pohroma postihuje klášter za českého povstání na počátku třicetileté války v roce 1620. Teprve po roce 1650 byl obnoven na Velehradě pravidelný řeholní život a křísí se na Velehradě Cyrilometodějská tradice.

V dějinách naší vlasti vzpomínáme smutného rušení klášterů v roce 1950, ale tyto smutné roky prožily i naše památné kláštery v době vlády císaře Josefa II. (1780-1790). Koncem září 1784 byl velehradský klášter císařem Josefem II. zrušen, jeho majetek zkonfiskován, movité zboží rozprodáno a vyplněná svatyně vydána v šanc zániku. Do beden bylo naházeno mnoho kalichů, monstrancí, relikviářů, byl zrekvírován i cenný inventář kláštera a veškerá umělecká liturgická výbava svatyně. Pro potřeby kostela bylo ponecháno jen to nejdůležitější. Za směšně nízké ceny byly prodány drahocenné ornáty, obrazy, sochy a samozřejmě také knihy. Bohatý hudební inventář byl rozprodán do posledního kusu. Historik připomíná, že žádné plnění kláštera za vpádů

vojsk husitských, uherských nebo tureckých nevyprázdnilo klášter s takovou tvrdou důkladností, jako konfiskace a veřejné rozprodeje za éry josefinské. Velehradská svatyně prožívá své duchovní ponížení a ztroskotání; tlumočník cyrilometodějského odkazu byl odsouzen k zániku. Staroslavná opatská svatyně byla zdegradována na bezvýznamný vesnický chrám nepatrné farnosti. Svatyně pustne. Mnohokrát velehradský farář na státních orgánech urguje opravy, neboť klášterní majetek byl prodán a finance převedeny na náboženský fond, který měl zajišťovat opravy.

Poněvadž poutníci na Velehrad přicházejí, tak velehradský farář žádá o výpomocného kaplana. Po letech soumraku se objevují červánky probuzení. Nastává rozvoj cyrilometodějství a v roce 1885 je založeno Dědictví svatého Cyrila a Metoděje. Toto dědictví pečovalo o obnovu katolicismu v duchu cyrilometodějském. Po letech padesátých nastává obnova Velehradu, jen krátce éra Bachova absolutismu podvazuje úsilí o vzkříšení Velehradu. Stát projevuje svou nevoli k mohutnicím poutím. Přichází však rok 1863, kdy nejen náš národ, ale i sousední národy, vzpomněly tisíciletého výročí příchodu slovanských apoštolů. Byly vydány pastýřské listy moravských biskupů a jubilejní přípravy byly vykonány i na Slovensku, v Polsku, na slovanském jihu, mezi Lužickými Srby a také v Římě. Byly pořádány pouti a hlavní velehradské slavnosti byly ve dnech 5.-12. července 1863.

I když vláda nepřála růstu cyrilometodějské účty, tak přesto poutníků přibývalo. Pro Velehrad byli zapáleni i bohoslovci. Rok 1869 připomenul tisícileté výročí smrti svatého Cyrila. Přes dusnou atmosféru národního útisku jsou jubilejní oslavy velkolepé. Objevují se obnovené tužby po zvelebení kultu svatého Cyrila a Metoděje a velikou radost přináší encyklika Lva XIII.: „Vznešený úkol, kterou svátek svatého Cyrila a Metoděje byl rozšířen na celý svět a proto následující rok je vykonána děkovná pout' do Říma. Papež Lev XIII. v roce 1881 posílá na Velehrad ostatky svatého Cyrila. V letech 80. devátého století se stává duší cyrilometodějských oslav pozdější olomoucký arcibiskup Antonín Cyril Stojan a ovocem svatometodějského jubilea roku 1885 je Stojanův plán Apoštolátu svatého Cyrila a Me-

toděje. Chce vyvýšit Velehrad na duchovní ohnisko sjednocení a misijní práce mezi Slovy. Stojanovo dílo na Velehradě roste; připojuje se tiskový spolek cyrilometodějský, setkává se zde Katolická Omladina, nastává rozvoj exercicií. I v době první světové války - i když pod dohledem státní rakouské moci - je Velehradu věnována péče. Po dosažení samostatnosti v roce 1918 nastává nová etapa velehradské aktivity. Velehradská misijní škola byla povýšena na Papežský ústav.

Jakmile byl v roce 1921 Stojan jmenován olomouckým arcibiskupem, tak jako opravdový obnovitel Velehradu vstupuje na Metodějův stolec a jsou konány poválečné unionistické porady Velehradské. Je zbudován exerciční dům „Stojanov.“ Stojan však vstupuje na arcibiskupský stolec již na konci svých fyzických sil a počátkem října 1923 je Stojan uložen v posvátnou půdu Velehradu, aby v pokoji odpočíval v královské kapli Přemyslovců.

Stojanovým nástupcem se stává jeho generální vikář ThDr. Leopold Prečan. V době jeho arcibiskupování zahajuje svou činnost exerciční dům „Stojanov.“ V roce 1927 jsou široce oslaveny narozeniny sv. Cyrila. V roce 1927 se rovněž konal 5 unionistický sjezd, který pozdravil svým listem i papež Pius XI. Referáty přednesly teologové z domova i z ciziny. Byly slouženy i liturgie východním obřadem.

Na rok 1928 připadlo 700 leté výročí posvěcení velehradské svatyně (27.11. 1228). Povzbuzen unionistickým kongresem (unionistické kongresy měly péči o sjednocení Slovanů ve víře a kongres v roce 1927 byl pátý) požádal moravský arcibiskup svatou Stolicí, aby povýšila velehradskou svatyni na baziliku. Papež Pius XI. vyznamenal velehradský chrám titulem „Baziliky menší“ brevem z února 1928. V památném roce 1928 bylo provedeno hojně nákladných oprav zevnějšku baziliky. Na Velehradě také pamatovali na pronásledované pravoslavné křesťany na Rusi. Z úst arcibiskupa Prečana se zde ozval první protest proti bolševickému útisku věřících na Rusi.

Bazilika velehradská byla zasvěcena nanebevzetí Panny Marie. Teprve v roce 1932 na žádost metropolitů ThDr. Leopolda Prečana byli prohlášeni sv. Cyril a Metoděj spolupatrony velehradské bazi-

liky. Kolem roku 1930 jsou konány rozsáhlé vykopávky na půdě Starého Města Velehradu a ačkoliv byla prozkoumaná jen nepatrná část staroměstského území, tak bylo objeveno rozsáhlé pohřebiště z doby 9 a 10 století téměř po 500 hrobech. (Připomeňme si, že Staré Město je zastavěné domy a proto možnost vykopávek je podstatně omezena).

Přišel jubilejní rok 1935. Byl to sice rok Celostátního katolického sjezdu, který se konal v Praze, ale nevýslovnou radostí se rozbušila srdce cyrilometodějských ctitelů, když se oznámilo v tisku, že papežský legát kardinál Verdiér 5. července navštíví Velehrad a slavnou bohoslužbou oslaví památku slovanských apoštolů. Počet poutníků dosáhl počtu 50 000. Kardinál legát byl na Velehradě slavnostně uvítán a poté za asistence olomouckých kanovníků sloužil mši svatou. Lid pěl jásavou píseň „Ejhle oltář.“ Desetitisíce nadšených poutníků vroucím zpěvem se modlily k Bohu a prosily svatého Cyrila a Metoděje o přímluvu a ochranu. Poněvadž v roce 1935 byl Celostátní sjezd katolíků, tak oslavy výročí sv. Metoděje byly přeloženy na rok 1936.

Přišla druhá světová válka s německou okupací, která znamenala zánik osmiletího gymnázia na Velehradě. Kolej s gymnáziem byla Němci rozpuštěna a budovy i se Stojanovem zabrány. Bylo zde v době války napácháno hodně škod a v okolních lesích přišlo o život i více lidí, zvláště partyzánů. Velehrad byl osvobozen 1. května 1945 rumunskou armádou. 5. července 1945 přijel na Velehrad bývalý papežský legát z roku 1935, kardinál Jan Verdiér, pařížský arcibiskup. Přišel ovšem rok 1950, kdy papežská kolej i s gymnáziem zrušeny, neboť byla zavedena jednotná státní školská soustava. Zároveň v dubnu 1950 byli také jezuité odstraňováni státní mocí ze svých klášterů a na Velehradě byla opět zavedena světská duchovní zpráva. (Jezuité trvale na Velehradě působili od roku 1890 do roku 1950 a poté znovu trvale působí od roku 1990).

Vroucím ctitelem posvátného Velehradu i v dobách totality až do své smrti v roce 1966 byl profesor dogmatiky olomoucké bohoslovecké fakulty prelát ThDr. František Cínek. I po zrušení teologické fakulty v roce 1950 pravidelně putoval na posvátný Velehrad, zvláště pak

kolem svátku sv. Cyrila a Metoděje a měl jsem tu čest několikrát panu prelátovi při slavnostních bohoslužbách přisluhovat. Tam jsem poznal jeho nadšení pro posvátný Velehrad, pro dílo sv. Cyrila a Metoděje, pro velkolepé dílo, ve kterém pokračoval služebník Boží olomoucký arcibiskup Antonín Cyril Stojan. Na duchovních cvičeních (exerciciích) jsem pak pochopil ve-

likou lásku Cínkovu i ke Slovanům, zvláště pak bratrům Slovákům. Pana preláta Cínka, když jeho ušlechtilá duše se vrátila do Boží náruče, odkud jsme všichni vyšli, tak jsem jeho tělesné pozůstatky s mnoha kněžími doprovázel na poslední pozemské pouti, kde jeho tělo bylo uloženo na svatém velehradském poli a v blízkosti milovaného arcipastýře A. C. Stojana očekává své vzkříšení.

Poutě na posvátný Velehrad neutichaly ani v letech totality, zvláště slavná byla pout' v roce 1968, kdy v letních týdnech o nedělích připutovaly na posvátný Velehrad vždy poutníci z dvou děkanátů a kdy na Velehradě bylo ustanoveno Dilo koncilové obnovy za účasti milých biskupů Čech, Moravy i Slovenska - těch kteří byli známí, ale i těch, kteří vyšli z podzemí. Poutě v následujících letech měly vždy radostný průběh - i když problémem byl nedostatek kněží, zvláště slavná byla pout' kněží a biskupů v dubnu v roce 1985, kdy jsme slavili 1100 leté výročí smrti sv. Metoděje. Tehdy připutovalo na posvátný Velehrad na 900 kněží. Samozřejmě, i předcházející výročí 1963 a 1969 měla radostný a nadšený průběh. Poutníci navštěvovali posvátný Velehrad nejen o dnech poutí, ale i o nedělích a různých všedních dnech.

Svou renesancí zažil Velehrad v červenci v roce 1985 - rovněž příležitost 1100 let výročí Metodějova úmrtí. Tehdy toužil připutovat na posvátný Velehrad i Svatý

Svatý otec Jan Pavel II. s arcibiskupem Františkem Vaňákem u hrobu Antonína Cyrila Stojana

otec Jan Pavel II., ale nebylo mu to dovoleno, proto poslal alespoň svého státního sekretáře kardinála Cassaroliho, a ten s sebou přivezl nadšený a povzbudivý list Svatého otce. Naproti tomu však na Velehradě asi stotisícový zástup poutníků odmítl a doslova vypískal ministra kultury české vlády, který se snažil promluvit k poutníkům z pozic marxistické ideologie. Všichni věřící si přáli, aby na Velehrad připutoval Svatý otec Jan Pavel II.

Návštěva Svatého otce na posvátném Velehradě se však uskutečnila teprve 22. dubna 1990. Tehdy zde Svatý otec uctil památku našich věrozvěstů svatého Cyrila a Metoděje. Při mši sv. pak v homilii vyzval přítomné, aby se Kristus i pro ně stal úhelným kamenem. Přítomným ohlásil, že zamýšlí svolat synodu biskupů z Evropy, která má pomoci v duchovní obnově Evropy.

Poutníci nadále putují na posvátný Velehrad, který nás vede k našim slovanským apoštolům, patronům Evropy - svatému Cyrilu a Metoději. Vezměme si k srdci slova písně a modleme se jménem našich národů, Čechů i Slováků: „Kéž tvůj oltář nikdy neuhasne v našich zbožných vlastech slovanských!“ A oheň živé víry chraňme pro sebe i pro ty, kteří přijdou po nás.

Připomeňme si slovo písně velehradské: „Mohutné sídlo Svatopluka kleslo, Velehrad víry bez pohromy stojí... Velehrad náš ten rozkvétá vždy znova, nižádná moc už nám jej nerozboří. Apoštolů to dílo požehnané, dědictví otců zachovej nám Pane.“

Doc. ThDr. František Janhuba

„Poslušně hlásím, už jsem tady!“

Z mé cesty po Americe, aneb je bezpečnost po teroristických atentátech nyní lepší?

Rozhodně ano. Datum 09-11-2001, kdy teroristé napadli dvěma letadly Trade Center's Twin Towers v New Yorku a další letadlo, řízené teroristy rozbouřilo jedno křídlo Pentagonu ve Washingtonu D.C., je dnem velké tragédie, ale zároveň dnem, kdy se bezpečnostní úřady probudily a bezpečnostní opatření se nyní o hodně změnila k lepšímu. Nikdo ani nereptá, že musí někde čekat.

Poznal jsem to sám na vlastní kůži. V neděli 7.dubna 2002, Zdeňka Svatá, kdysi populární studentka, Květa Gregorová z Jičína, nyní provdaná Květa G. Schlosberg z Washingtonu D.C. a já jsme byli pozváni U.S. Ambasadorem Michaellem Newlinem a jeho paní. Milenou, rozenou Vaněčkovou ze Sázavy u Davle na „branch“ do Officers Clubu ve Ft. Myer v Arlingtonu.

Z Georgetown, kde Květa G.Schlosberg bydlí jsme přešli Key most přes řeku Potomac. Key most je pojmenovaný po skladateli Americké národní hymny Francis Scott Key. Z Key mostu jsme zahnuli hned doprava, pak doleva a nakonec nahoru do kopečka a už jsme byli před branou Ft. Mayers. U brány nás zastavilo několik MP policistů a museli jsme se hned legitimovat. I přesto, že MP vojáci viděli, že řidič auta je U.S. Ambasadorem v hodnosti generála, museli jsme zajet na stranu a vystoupit z auta. Prohlédli vnitřek auta, vzadu kufr a patrně, když viděli, že jsme byli oba hladce oholeni a nebyli jako „Castro“, nechali nás pokračovat na cestě do Officers Clubu. Na levé straně cesty byly krásné vily se jmény generálů, kteří tam právě bydleli. Na pravé straně byla velká residence „Joint Chiefs Of Staff.“ Všude po obou stranách cesty byla řada kvetoucích stromů. Jakmile jsme vyšli do budovy Officers Clubu, přivítal nás generál George Patton. Generál Patton již nežije, ale byl to jeho portrét v životní velikosti, prostě jako živý. Moc se na nás nesmál, ale jak jsem někde četl, generál Patton se nikdy moc nesmál. Byl to voják duchem i tělem. A kromě vo-

jenského života měl rád také koně. Nebýt generála Pattona, tak by houf bílých Lipicánských koní byl zajat ruskou armádou a skončil někde v koňském guláši anebo by si z nich udělali „buřt.“

Pianista u velkého bílého křídla a hráč na basu právě hráli sentimentální píseň „Fascination“, což je jedna z mých zamilovaných písní. A podle toho, kolik lidí se seskupilo okolo piána, nejsem rozhodně sám, kdo má tu píseň rád. Pianista mi padl do noty, právě jako mladá hezká hosteska, která nás vedla k našemu stolu. Nevěděl jsem jenom, jestli se jí její šaty srazily anebo jestli je to nová móda, ale všechny vnady měla tady jako na dlani. Hned jsem viděl, že mi tady bude chutnat. Pro změnu nám dali jinou ženu, která nás měla obsluhovat. Ta byla trochu starší a taky víc povídavá. Hned nám ale bez řeči nalila Champagne. Jedině náš řidič, Ambasadore Newlin pil orange juice, a také nás hned upozornil, abychom se nenabouchali palačinkama a vajíčkama, které kuchař u prvního stolu dělal asi na sedm způsobů, ale raději se zastavili u druhého stolu. Tam byla spousta všelijakých ryb, až se stůl prohýbal. Vybral jsem si dva druhy uzených lososů a ještě nějaké jiné rybí pochoutky. U dalších stolů jiní kuchaři také předváděli své kuchařské umění až se mi sliny sbíhaly v ústech. Všemmu tomu vévodil velký orel vytesaný z ledu. Zdálo se mi, že tam sedí a pozoruje, kdo co a kolik si toho vybere. Mě však stejně nezastrašil. Myslím, že jsem jim tam udělal koncert v jídle. Ale že to byla lehká strava, ne knedlíky s vepřovou nebo pečenou kachnou, šel jsem k autu lehce jako baletka. Na zpáteční cestě jsme několikrát zastavili abych si něco vyfotografoval. Hlavně tam byl pěkný pohled na Washingtonský monument a na mě-

V Officers Clubu Ft. Myer před portrétem generála Pattona. Po pravici L. Hromádky Květa Gregorová - Schlosberg a po levici Milena Newlin, manželka U.S. Ambadora M.Newlina.

sto Washington D.C.

U brány nás znova MP zastavila a museli jsme zaparkovat v betonovém kotci, jakoby se báli, abychom jim neujeli. Když se Ambasadore Newlin ptal, proč tam musíme čekat, jeden z MP policie nám řekl, že velitel MP hlídky chce s námi mluvit. Za chvíli přijel v jeepu černocho jako hora. Byl to sergeant Baker. Ptal se mě, proč jsem fotografoval a co jsem fotografoval. Řekl jsem mu, že každý rok má ČSA Journal z Chicaga fotografickou soutěž a že s fotografií z jejich místa z Ft. Mayers kde bude vidět Washington monument, bych to měl vyhrát. Sergeant Baker se zasmál a řekl, že doufá, že to vyhraju. Já doufám taky.

Nakonec ani U.S. Ambasadore Newlin se nezlobil, že k vůli mě a té fotografické soutěži jsme málem skončili v „base.“ Naopak řekl, že je potěšen když vidí, že prohlížejí každého bez rozdílu. Rozhodně po tom teroristickém útoku na Trade Center's Twin Towers v New Yorku a na Pentagon ve Washingtonu bezpečnostní opatření v Americe je nyní na výši.

Teď jde jen o to, jestli po takovém zapletenci tu fotografickou soutěž ČSA Journalu z Chicaga vyhraju.

*Lubomír Hromádka, Georgetown
tři bloky od Bílého Domu*

Ústředna moravských spolků

Vás srdečně zve na velkou národopisnou slavnost

63. MORAVSKÝ DEN,

který se koná v neděli 22.září 2002

v sále Union Hall, 6200 Joliet Road a La Grange Road v Countryside, IL.

V 10.30 hod. dop. SLAVNÁ MŠE SVATÁ

Pontifikální mši svatou v češtině s národními zpěvy a českým kázáním
bude sloužit náš biskup pro krajany v exilu

Mons. ThDr. Petr Esterka

spolu se zdejšími kněžími Fr. Dušanem Hladíkem a Fr. Odilem Crkvou, OSB

Ve 2.00 hod. odp. FOLKLORNÍ PROGRAM

V bohatém programu uvidíte taneční a pěvecké skupiny v lidových krojích od dětí až po dospělé.
Letos vystoupí: domácí taneční skupiny UMS Besídka, Šohajka, Mladost, Omladina a Moravské kolo,
taneční skupina MCS, slovenský folklorní soubor „Veselica“ i pěvecký kroužek UMS.

Po programu bude následovat veselice při dechové hudbě moravské kapely

„Lanžhotčanky“

Dále bude otevřena kuchyně s tradičním moravským jídlem a pečivem ke kávě,
je připravena také tombola a stánek s upomínkovými předměty.

V předvečer, 21.září 2002 bude

TANEČNÍ ZÁBAVA

Ve stejném sále Union Hall, 6200 Joliet Rd., Countryside, IL.

Začátek v 8.00 hod. večer

K tanci bude hrát kapela

„Lanžhotčanka“ z Moravy

Připraveno je též chutné občerstvení a nápoje.

Informace: (708) 562 - 2307

Těšíme se na Vaši hojnou účast!

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050

(773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

Robert Vlach

Právní služby

1. dopravní přestupky včetně
2. jízdy v opilství
3. suspenze a revokace řidičského průkazu
4. bankroty
5. kup a prodej nemovitostí
6. rodinné záležitosti, pozůstalosti
7. emigrační záležitosti
8. trestní právo

Mluvíme česky

6904 W. Cermak Road
Berwyn, IL 60402
Tel. (708) 795 - 4400

Prodejna českého křišťálu a porcelánu

Vám nabízí

tradiční český broušený křišťál
růžový porcelán
karlovarský porcelán
sklo s dekorem „vysoký smalt“
exkluzivní sklo v limitovaných sériích
doplňkové zboží a miniatury

CRYSTAL STARS INC. Český křišťál a porcelán

131 S. Northwest Hwy
Park Ridge
(Northwest Suburb of Chicago)
IL, 60068

Tel: (847) 696 - 0035

Můžete nás navštívit na naší webové adrese:

www.czechcrystalonline.com

„KARLIN WEDNESDAY DANCES“

admission only \$ 2 at the door

“2002”

“Czech food” from 5.30 - 7.30 PM
call for reservations: 216 - 661 - 4726
Dancing from 7.30 - 10.30 PM

**Karlin Hall and Club 5304 Fleet Ave,
Cleveland, OH**

For details call: 216 - 883 - 4760

July

3: HOMESTREADERS
10:
17: JOHN PASTIRIK
24: HAPPY TIMERS
31: BOB SABATKA

August

7: BEN LANFELD
14: FRANK SPETICH
21: MAGIC BUTTONS
28: AL MACHUSICK

Česká katolická misie v Chicagu

Vás srdečně zve

do Lisle na českou pout' k Panně Marii

v neděli 11.srpna 2002

v areálu benediktinské koleje a opatství sv. Prokopa venku u sochy Panny Marie (u jezírka před hřbitovem)

ve 2.00 hodiny odpoledne

bude slavnostní mše svatá
ke cti Panny Marie Nanebevzaté,
po mši svatě průvod na hřbitov a tam pobožnost
za zemřelé kněze a řeholníky českého původu

Touto poutí navazujeme na starou tradici
národních poutí k Panně Marii do Lisle.

Přijďte v hojném počtu a pozvěte své přátele a známé!

Bližší informace podá český misionář Fr.Dušan Hladík
Tel.(708) 656 - 7472 Mobil (708) 533 - 1050

L & J LOUNGE

pod novým vedením

Otevřeno 7 dní v týdnu

Pondělí - čtvrtek:

od 3:00 PM do 1:00 AM

Pátek: od 3:00 PM do 3:00 AM

Sobota: od 1:00 PM do 3:00 AM

Neděle: od 1:00 PM do 1:00 AM

ČESKÉ JÍDLO - ČESKÁ MUZIKA

KARAOKE

každý druhý pátek
(nyní 12., pak 26.července)

Telefon: (708) 788 - 9570

6513 W Cermak Rd.
Berwyn, IL 60402

LOV COST PHONE RATES

PROVIDED BY A TOP TOUR CARRIER

COUNTRY	CITY	CALL A CELLPHONE
Austria.....8 c		34 c
Bulgaria.....22 c	Sofia14 c	
Croatia.....23 c		42 c
Czech Rep..14 c	Prague.....9 c	32 c
Hungary.....16 c	Budapest 14 c	35 c
Israel.....9 c		25 c
Poland.....13 c	Warsaw.....9 c	33 c
Romania.....23 c	Bucharest 15 c	30 c
Russia.....17 c	Mosc./S.Pet 9 c	21 c
Slovakia.....18 c		24 c
Slovenia.....18 c		32 c
Ukraine.....20 c	Kiev.....13 c	25 c
Yugoslavia 27 c		

USA - CANADA - EUROPE ... 6 c to the following:

USA (state - to state)...CANADA...UK (England)...FRANCE
GERMANY...ITALY...NETHERLANDS...SPAIN

Direct dial ... Full customer service
No minimums ... No monthly fees ... 6 second increments

For information, or to order this service,

Call 1-800-361-7870

International Business Callers

Call us if you would like to be a sales agent

Vroucí vzpomínka

Letos 12.července 2002 tomu bude už jedenáct let,
kdy na Stvořitelovo zavalání odešel z našeho
rodinného středu na věčnost můj drahý manžel,
starostlivý tatínek a dědeček, pan

Josef Kučera

rodák z Vlčnova na Moravském Slovácku

Jeho tělo je pohřbeno na hřbitově Woodlawn
ve Forest Park, Illinois a výroční mše svatá
za spásu jeho duše bude sloužena
v sobotu 13.července 2002 v 6.15 hod. večer
v našem kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

S bolestí, láskou a vděčností věrně vzpomínají:

Marie Kučerová, manželka

Josef a Rita, Václav a Pavla,

Rostislav Kučera - synové a snachy

Mařenka, Benjamin, Kristýnka a Tomášek - vnoučata

Upřímně děkujeme všem, kdo jej znali

a vzpomenu si na něho v modlitbách s námi.

Problém Globalizace - Světové vlády

Globalizace - ztráta suverenity ovládnutá několika centry v rukou soukromých jedinců - řekl papež.

17.května 2001 Papež Jan Pavel II. přijal v audienci 300 účastníků mítingu uspořádaného hnutím „the Ethics and Economy Foundation“ z Bassano del Grappa v Itálii, které sdružuje lidi z různých národů a kultur.

Papež řekl, že globalizace je „nepochybně fenomen, který umožňuje veliké možnosti pro vzrůst a výrobu bohatství, ale

mnozí také připouštějí, že to však nezaručuje správné rozdělení zboží mezi občany různých zemí. Ve skutečnosti často vyrobené bohatství zůstává v rukou několika málo lidí a následuje další ztráta suverenity národních států, už tak oslabená v oblasti pokroku a vede ke globálnímu systému ovládaném několika centry v rukou soukromých jedinců. Volný trh je bezesporu neodvolatelný znak naší doby, avšak existují také vyšší lidské hodnoty, které nemohou být ponechány na milost této perspektivě s rizikem, že zmizí.“

Jan Pavel II. tvrdil, že „člověk musí být hlavní osoba, nikoliv otrok prostředků výroby ...globalizace je... fenomen, který je v podstatě napůl mezi velkým dobrem pro lidstvo a sociální škodou s vážnými následky.“

OSN vede otevřenou válku proti křesťanství

Monsignor Michel Schooyans napsal knihu ve francouzštině nazvanou „La face cachée de l'ONU“ (Skrytá tvář OSN), v které obviňuje snahy Spojených Národů vytvořit světovou vládu a totální diktátorství. Msgr. Schooyans se narodil v Belgii r. 1930 a byl vysvěcen r.1955. V letech 1959 - 69 vyučoval na Katolické universitě v Sao Paulo v Brazílii a současně působil v místní farnosti. Od r.1964 je profesorem na Katolické universitě v Louvain-la-Neuve v Belgii, kde vyučuje politickou filo-

sofii, současnou ideologii a sociální etiku. Současně je také členem Pontifikální Akademie pro sociální vědy a poradce Pontifikálního Koncilu pro rodinu. Ze zmíněné knihy Msrg. Schooyanse přinášíme několik úryvků, tak jak je publikoval kanadský časopis „Michael.“

Dvacáté století vidělo diktátorství, která pokořila celé národy násilím, terorem, represí, podezříváním a korupcí. Každý má na mysli země, které zažily hrůzy komunismu, fašismu a nacismu. Avšak druh totalitarismu, který chtějí nastolit OSN a chtějí uvrhnout na celý svět je absolutní otroctví. Tato totalitární ideologie zabíjí schopnost rozlišit dobro od zla.

Lidská práva obrácena

V r.1948 Spojené Národy (OSN) vypracovaly a schválily „Všeobecnou Deklaraci lidských práv,“ která uznávala důstojnost a primát lidské osoby. Dnes se OSN a některé její agentury otevřeně chovají víc a víc jakoby dostaly mandát vytvořit koncepci lidských práv, jenž je úplně rozdílná od koncepce vyhlášené v r.1948.

Podle OSN člověk je částička vesmíru a nemá žádný věčný cíl. Člověk je výplod evoluce a jeho konečný cíl je smrt. Hledá jenom osobní potěšení, neschopný rozpoznat pravdu.

Toto je zdroj nových „lidských práv“ OSN. Tato nová práva nejsou již více schvalována a vyhlášována, nýbrž jsou spíše vnucena a jsou výrazem vůle nejmnocnějších. Člověk musí zbožňovat Matku - Zemi, Gaiu (bohyni země z řecké mytologie) namísto Boha svého Stvořitele a Tvůrce země.

Lidstvo bude muset přijmout všemohoucí technologii, jež bude diktovat státům, co musejí dělat a jednotlivcům, co musejí myslet. Stačí se jen podívat na jednání o životně důležitých otázkách jako je eutanazie, potrat, všeobecná sterilizace, homosexualita, atd. a vidíme, jak toto převrácené a zvrhlé pojetí lidských práv se nyní všude rozšířilo.

Mezinárodní kriminální soud

Pod tlakem některých radikálních ženských a homosexuálních hnutí oprávnění Mezinárodního kriminálního soudu vytvořeného 18.července 1998 může být rozšířeno na „zločiny“ proti tak zvaným novým lidským právům. Na příklad potrat, homosexualita a eutanazie jsou nyní uznávány jako „nová práva“ a oponenti těchto práv mohou být souzeni a odsouzeni Mezinárodním kriminálním soudem.

Sekularizace

Sekularizací (zesvětštěním) jsou míněny všechny skupiny, které usilují o zničení všeho, co se týká Boha a náboženství. Svobodné zednářství je jedna z těchto organizací bojujících o sekularizaci. Téměř každý člen OSN je svobodný zednář.

Co tito sekularisté chtějí, je umlčet Církev, protože ona hlásá pravdivé poselství a protože ona říká, že Bůh zjevil Sebe skrze Svého Syna Ježíše Krista. Politická síla chce vládnout společnosti a svědomí dovolením jenom náboženství kontrolovaného státem, jako je tomu v komunistické Číně.

OSN už netají svoje přání kontrolovat svědomí. Existují na příklad podivné organizace jako „United Initiative of Religions,“ založená episkopátním biskupem Williamem E.Swingem, nadšeným podporovatelem „Nového věku“ (New Age), který chce založit světové náboženství, které by brzy zakázalo existenci kteréhokoliv jiného náboženství. Je v zájmu chobotnice OSN podpořit tento plán, neboť globalizace se

neomezuje jenom na politiku, ale také chce kontrolovat „duši lidstva.“ Tyto kruhy sní o nové globální etice. Toto téma bylo vypracováno Hansem Küngem, knězem odsouzeným Římem a světovým parlamentem náboženství. Toto je duch revoluce v božské formě.

Koncentrace moci

Jednající o své vlastní moci, generální tajemník Spojených Národů se snaží vytvořit světovou elitu, kde jsou soustředěny politická, ekonomická, vojenská a psychologická moc v míře nikdy předtím nevidané. Tato poslední moc zahrnuje zpravodajství, vědění, know-how, ideologii, právo a náboženství. Pod hlavičkou společné zodpovědnosti a trvalého pokroku OSN tvoří super-centralizovanou kontrolu těchto faktorů moci k ovládnutí světa a vnučení sebe sama jako neodiskutovatelného centra, které vládne každému faktoru moci.

Systém tvaru pyramidy standartů adoptovaných OSN změnil tuto organizaci do fantastické mašinerie, jejíž role je kontrolovat životy a tím jednotlivce, rodiny a státy. Národy se musejí stát satelity světového státu a být nahrazeny hlavou „pyramidy.“ Toto je plán Globální vlády ve skutečnosti.

Tato nová „lidská práva“ povýšená Spojenými Národy vysvětlují kampaň útoků proti přítomnosti pozorovatele Svaté Stolice (Vatikánu) v OSN. Rádi by umlčeli Vatikán, protože jeho postoj není založen na souhlasu, ale na pravdě. Církev nemůže akceptovat, že jakákoliv zmínka o pravdě je vyjmuta ze zákonů.

Současná OSN je určena k zániku

Takovýto druh Spojených Národů je určen k zániku, protože je postaven na základě hříchu. Tato OSN, jež odmítá hodnoty obsažené v Deklaraci r.1948 nemá žádnou budoucnost. Má-li přežít, OSN potřebuje pravdu, pravdu, kterou nabízí Církev o člověku a jeho božském původu, jeho cíli - což je věčná blaženost. OSN potřebuje Církev a křesťany, protože potřebuje být osvobozena od lži a násilí. Musí být zastaveno potlačování pravdy! Zastavit snižování rodiny! Zastavit vměšování se do soukromí dvojic, „určovat jejich nezadatelné právo na pokračování života!“ Zastavit drcení těch nejslabších! Zastavit omezování suverenity národů! Zastavit nastolení globalizace, která kontroluje světovou ekonomii a tím bude kontrolovat každého člověka! Zastavit zákeřné budování světové vlády, která je nad každého člověka a každý národ! Zastavit uvalení na lidstvo systému ideologického ohození skrze kontrolu sdělovacích prostředků! Zastavit kontrolu světa použitím převráceného pojetí práva!

Nesmyslná válka.

Církev musí dnes vyhlásit, že nová válka začala: všeobecná válka proti člověku. Válka, která chce nejprve zmrzačit člověka a potom ho zničit. Válka, která chce odcizit člověka od jeho chápání a vůle, v čemž jeho podivuhodná podobnost Bohu je zřetelná. Nesmyslná válka, kde cena smrti Boha je smrtí člověka.

Toto je výsada a poslaní Křesťanů, aby pozorovali a byli majáky, aby ukázali každému cestu, po které jít a vyhnout se osidlům a léčkám, ale především být posly naděje.

Msgr. Michel Schooyans

Podle „Michael“ Jurnal připravil F. Klaban, Kanada

Kronika

České katolické misie v Chicagu v prvním pololetí roku 2002

Věrnost a lásku si přísahali při uzavření manželství:

02 – 02 Pavel Lankaš a Eliška Smetanová

04 – 19 Roman Bobčík a Yvette Jelínek

Z vody a z Ducha sv. se znovu narodili při křtu svatém:

Děti:

01 – 20 Teresa Marie Szydek

01 – 27 Samuel Spak

01 – 27 David Peter Štelbadský

02 – 17 Alexandra Anna Sotorník

03 – 10 Radek Páč

05 – 19 Adam Bár

05 – 19 Daniel Michael Švancara

05 – 19 Nicholas Tomasz Jandura

05 – 19 Tomáš Lanta

06 – 16 Ondřej Filip Polcer

Dospělí:

03 – 30 Petra Bilenná

03 – 30 Martin Lustig

Pána Ježíše v Nejsvětější svátosti poprvé přijali:

Dospělí:

03 – 30 Petra Bilenná

03 – 30 Martin Lustig

03 – 30 Václav Navrátil

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

02 – 01 Jan Foltýn (zemřel v Praze)

02 – 16 Štefan Majerčík

03 – 22 Květoslava Kratochvílová

04 – 15 Barbora Solfronková

04 – 26 Josef Man

Na potřeby naší misie a Hlasů národa nedávno přispěli:

\$ 300: Czech Catholic Union Cleveland

\$ 100: Karel Kříž, Marie Minaříková

\$ 50: SVU Chicago, Joseph Kocab, John Juna
Joseph Janík, Joseph B. Havelka

\$ 20: Vladislav Kocurek

\$ 5: Ludmila Komínek

Všem dárcům srdečně děkujeme a za jejich dobrodiní vzdáváme upřímně Pán Bůh zaplat'! Pamatujeme na všechny v modlitbách a při mši svaté.

Fr. Dušan Hladík

AMERIKA A MY - RADY MLADÝM

VII. Zakládání firem

Amerika je zemí byznysu. Tady se usku-
tečňují sny o bohatství a nezávislosti. Málo-
která země na světě ti nabídne takové pod-
mínky k podnikání. Ale zase na druhé stra-
ně, přeje jen připraveným, schopným a od-
vážným. A to my jsme, ne? Samozřejmě musí
být odborníkem ve své profesi.

Ale ať si tady založíš jakýkoliv typ firmy,
musíš dodržovat určitá pravidla, mimo jiné

1. Musíš pečlivě vést obchodní (účetní)
knihy, kde jsou zapsány všechny příjmy a
výdaje tvé firmy. Je třeba mít na paměti, že
IRS vyžaduje uschovávání některých dokla-
dů mnoho let. Ale o tom až později.

2. V bance si musíš zřídit byznys konto,
abys oddělil soukromé platby od firemních.

3. Musíš používat jiné kreditní karty pro
podnikání a jiné pro soukromé platby.

4. Jestliže používáš auto, musíš vést oddě-
leně evidenci jízdy soukromých a firemních.

5. Musíš mít licence, pojištění byznysu.

6. Také musíš mít informace o jiných fir-
mách působících ve tvém oboru.

Není nic jednoduššího než začít podnikat.
A někdy do toho spadneš po hlavě nebo, lé-
pe řečeno, hodí tě do víru podnikání, aniž
bys o tom věděl. Myslíš, že to se přece ne-
může stát?! Ale může. A dokonce si myslím,
že většina nás touto etapou života v Americe
prochází. Firma ti dá práci, ty si myslíš, že
jsi zaměstnanec, ale v únoru dostaneš potvr-
zení o příjmu Form 1099-MISC, což tě auto-
maticky řadí mezi podnikatele. Z tohoto pří-
jmu musíš přiznat a zaplatit daně ty sám. A
jsi podnikatel, **sole proprietorship**. Aniž
bys to tušil. Proto je velice důležité před ná-
stupem do práce o těchto věcech hovořit, ze-
ptat se, jestli budeš považován za zaměst-
nance nebo kontraktora, jestli zaměstnavatel
bude měsíčně platit daně za tebe nebo ne. A
když předem víš, že za tebe nic platit nebu-
de, můžeš začít schovávat doklady a přizpů-
sobit se situaci.

1. Základní typy podnikatelských subjektů

- a) Sole proprietorship,
- b) Partnership
- c) Corporation

a) **Sole proprietorship**, česky řečeno -
osoba samostatně výdělečně činná, individu-
ální forma vlastnictví.

Tento typ je nejjednodušší a nejpopulár-
nější formou podnikání v USA. Jsi jediným
majitelem firmy, nemusíš se nikomu zpoví-
dat, jsi sám svým šéfem, sám rozhoduješ o
osudu své firmy. Na druhé straně, za vše-
chna rozhodnutí, za všechny smlouvy, za
všechny případné dluhy své firmy zodpoví-
dáš a ručíš celým svým soukromým majet-
kem. Pokud podnikáš pouze pod svým jmé-
nem, tzn. např. Petr Novák, nemáš zaměst-
nance, firemní záležitosti vyřizuješ z domu,
nemusíš ve většině případů svoji firmu ani
nikde registrovat. Pokud bys používal název
Petr Novák, tesař nebo bys měl pronajaté
prostory pro podnikání, musíš firmu zaregi-
strovat.

Výhody tohoto typu vlastnictví firmy :

- jednoduchá registrace firmy, jestliže je po-
třebná
- celková kontrola podnikatelských aktivit
- zisk je k dispozici majiteli
- při činnosti firmy je třeba dodržovat jedno-
duché právní předpisy
- daňové výhody
- likvidace firmy je jednoduchá

Nevýhody tohoto typu :

- plná zodpovědnost za všechna rozhodnutí,
zejména finanční
- problémy se získáním investičního kapitálu
- nemožnost rozdělení práva vlastnictví ta-
kového firmy
- malá stabilita trvání tohoto typu vlastnic-
tví firmy, firma končí s odchodem majitele,
jeho rezignací nebo smrtí

Základním dokumentem pro evidenci příj-
mů a výdajů je šeková knížka. Kromě toho
jsou považovány za platnou evidenci různé
poznámky, zápisky, které jsou doloženy
fakturami nebo stvrzenkami. V okamžiku,
kdy IRS kontroluje tvé daňové přiznání,
populární AUDIT, veškeré vklady na konta
v bance mohou být považovány za příjem z
byznysu a mohou být uznány za příjem, ze
kterého jsi povinen zaplatit daně. Proto taky,
čím poctivěji si vedeš účetnictví své firmy,
tím máš více výhod na své straně.

b) Partnership

Tento typ byznysu mohou založit dvě ne-
bo více osob, které se rozhodnou, že spojí
své síly a finanční prostředky za účelem po-
dnikání. Také tyto osoby ručí i celým svým
osobním majetkem za finanční a právní
závazky firmy. Existují dva typy partnership
- general partnership, společnost s plnou
odpovědností

- limited partnership, společnost s omeze-
ným ručením

Jestliže se společníci rozhodnou, že chtějí
založit firmu, ve které se zodpovědnost bude
dělit mezi ně stejným dílem, budou zakládat
general partnership. To znamená, že bu-
dou mít plnou a neohrazenou zodpověd-
nost. Takže když si třeba tato firma vezme
úvěr a nebude ho splácet, větitel může vy-
máhat vrácení dluhu po kterémkoliv ze spo-
lečníků, bez ohledu na výši jeho podílu ve
firmě.

Ve firmě typu **limited partnership** je veli-
ce důležitá společenská smlouva společníků.
Musí zde být jasně řečeno, kdo je společ-
níkem, s jakým vkladem, za jakých pod-
mínek. Společník může mít omezenou zod-
povědnost, jestliže je ve společenské smlou-
vě uvedeno, že jeho účast je omezena jen na
vložení finančního vkladu a jinak se nepodílí
na činnosti firmy, odpovídá za případné dlu-
hy jen do výše svého investovaného kapi-
tálu. Na druhé straně však, tento společník
vloží finanční částku do firmy a nemá právo
rozhodovat jak a kam se bude investovat.

Společenskou smlouvu pro tento typ byzny-
su můžeš opsat podle nějakého vzoru, ale
vyhodnější je, právě proto, že zde musí být
přesně stanovena práva a povinnosti společ-
níků, podíly na majetku, zisku i ztrátě, obrá-
tit se na právníka.

Výhody byznysu typu partnership

- při činnosti firmy je třeba dodržovat jedno-
duché právní předpisy
- založení firmy je také jednoduché
- získání dalšího investičního kapitálu od
dalších společníků, bez nutnosti rozdělení
podílů na firmě

Nevýhody partnership

- celková zodpovědnost právní i finanční (s
výjimkou společníků s omezenou zodpověd-
ností - limited partners, jejichž zodpověd-
nost je omezena výší jejich investovaného
kapitálu)
- problémy se získáním velkého kapitálu
- malá stabilita tohoto typu firmy, firma
končí s úmrtím nebo rezignací jednoho ze
společníků, netýká se to však odchodu limi-
ted partners, jestliže to tak bylo uvedeno ve
společenské smlouvě
- jestliže jeden ze společníků se zaváže k
nějakému právnímu úkonu, i když by to bylo
bez vědomí ostatních společníků, jsou zod-
povědní za tento úkon všichni
- alespoň jeden ze společníků musí být
limited partners

Partnership má mnoho společného se sole proprietorship. Avšak tento typ byznysu - partnership má více nevýhod, proto také jen asi 10% registrovaných firem jsou firmy tohoto typu.

c) korporace (akciová společnost)

Korporace je tedy dalším typem podnikatelského subjektu. Je to právnická osoba, což znamená, že může vlastnit majetek, může s ním hospodařit, může získávat úvěry, může být předvolána k soudu. Největší výhodou pro majitele korporace je ochrana jejich osobního majetku. Jestliže se korporace dostane do problémů a třeba nemůže splácet své dluhy, majitel korporace ručí za tyto dluhy jen do výše svého vkladu. Soukromý majetek tak může zůstat zachován.

Korporace je v České republice známa jako akciová společnost. Korporace vydává akcie (shares nebo stocks) dvojího druhu (common nebo preferred).

Korporace vydává své stanovy (bylaws), kde jsou uvedeny hlavní zásady činnosti, např. vnitřní struktura, hlasovací práva, rozhodovací pravomoc, atd.

Můžeš se rozhodnout mezi korporací typu C a korporací typu S. Základní rozdíl mezi těmito dvěma typy je ve zdaňování zisku. Zisk korporace typu C je zdaněn a zdanění dále podléhá i rozdělení zisku mezi zakladatele. Dochází tedy vlastně k tzv. dvojímu zdanění. Jednou platí daně korporace a po druhé, z toho samého zisku, zakladatel. U korporace typu S je zisk rozdělen mezi zakladatele a je zdaňován až v jejich osobních daňových příznáních. Pokud má korporace toho typu ztrátu, může být odečtena v osobních daňových příznáních zakladatelů až do výše jejich podílů na základním jmění společnosti.

Každá založená korporace je automaticky považována za korporaci typu C. Pokud korporace splňuje určité podmínky a majitelé se dohodnou, že chtějí mít korporaci typu S, musí odeslat na IRS vyplněný tiskopis Form 2553.

Podmínky pro založení korporace typu S

1. Korporace nemůže mít více než 35 akcionářů.
2. Akcionáři mohou být jen fyzické osoby.
3. Akcionářem může být jen obyvatel nebo rezident USA.

Pokud tedy zvolíš statut korporace typu S, může to pro tebe znamenat velké daňové úspory. A to zvláště proto, že z tohoto příjmu neplatíš daně na Social Security.

Výhody založení tohoto typu byznysu – korporace

1. Odpovědnost akcionářů za finanční závazky je omezena.
2. Nejprestižnější typ firmy.
3. Jednoduchost při získávání dalšího kapitálu.
4. Nejstabilnější typ firmy. Rezignace, smrt, odchod některého z akcionářů není důvodem k přerušování činnosti firmy.
5. Jednoduché převedení obchodního podílu - prodej akcií
6. Korporace může svým zaměstnancům nabídnout výhodné sociální programy

Nevýhody korporace

1. Nejsložitější právní forma z výše uvedených typů byznysu.
2. Nejsložitější zakládání firmy, je třeba použít odborných poradenských služeb.
3. Činnost firmy je regulována mnoha komplikovanými, federálními a státními předpisy.
4. Korporace musí vést účetnictví (žádného majitele akciové společnosti u nás doma by nenapadlo, že nepovede ve firmě účetnictví, protože tím ušetří nebo třeba proto, že si myslí, že to nepotřebuje), musí mít vedeny účetní knihy, zakládány všechny doklady. Některé doklady musí být uschovány 3 roky, některé 6 let a některé navždy.
5. Firmu není možné jednoduše uzavřít.
6. Dvojí zdanění u korporace typu C.

Tak to byly ve zkratce informace o nejpoužívanějších typech byznysu v USA. Můžeš si vybrat ten, který ti nejlépe vyhovuje. Všechny typy však, ať už podnikáš jen pod svým jménem nebo se rozhodneš založit korporaci, mají povinnost platit daně. Z této povinnosti potom vyplývá vedení účetnictví, ať už v minimálním rozsahu, tzn. obchodní šeková knížka a doložené výdaje nebo vedení účetnictví v Journal a zpracování účetních výkazů, jako je Profit & Loss a Balance Sheet.

Na vše, co uplatníš i ve svém osobním daňovém příznání jako výdaj, musíš mít doklad. Je velkou chybou si myslet, že když ti někdo „udělá“ daně na pár set dolarů, že jsi vyhrál, protože málo zaplatíš. Musíš si být vědomý toho, že za všechny výdaje, uvedené ve tvém daňovém příznání odpovídáš ty, ne ten, kdo ti daně zpracoval. Jen ty. Jen tebe se bude IRS u případné kontroly ptát, jak a čím tyto výdaje doložíš. Aby tyto výdaje byly uznané IRS, musí obsahovat alespoň název firmy, která doklad vystavila, její adresu, datum, částku a za co byl doklad vystaven. A např. na dokladu za pohoštění v restauraci musí být i počet osob. Doklady musíš uschovávat minimálně po dobu 3 let ode dne, kdy jsi je započítal do svého daňového příznání.

- Firma jakéhokoliv typu musí uschovávat :
- doklady o příjmu a doklady o výdajích nejméně 6 let
 - kopie Payroll neboli záznamy o výplatách zaměstnanců 7 let
 - kopie daňových příznání firmy navždy

Připravuje:

Jarmila Weisssová
GIFTCZ
účetnictví, daně, finance,
zakládání firem
tel. 773-283-9084

OBJEDNEJTE SI POLITICKÝ ČTRNÁCTIDENÍK

HLASATEL

Nejstarší česky píšící noviny publikované v Americe, mající své čtenáře po celých USA i jinde. Servis nezávislých komentářů, zpravodajství a informací z ČR a z krajského života.

Pište si o ukázkové číslo zdarma na adresu:
HLASATEL, 2470 Brunswick Circle, Unit B1
Woodridge, Illinois 60517

H. Marik Sons

George Schubert Funeral Homes

6507 West Cermak Road
60402(708) 484-6310

Berwyn, Illinois
FAX (708) 484 0158

KAMÍNKY

Čtení na pokračování

Zemědělci a jejich rodiny

Byli jsme jako vojáci vysláni na Toužimsko pomocí JZD se sklizní obilí. Dostal jsem na starost tři auta V3 S plus osádky a jeli jsme. Protože jsem měl trochu víc volna, zájímalo mě, jak se zde hospodaří. Jednou jsem viděl, že na pole jedou asi tři povozy - žebříňáky, tažené koňmi. Když se přiblížily, moje pozornost byla čím dál víc upřena na lidi, kteří byli na těchto vozech. Šaty na nich nebyly celé, nějaké cáry, snad roztrhané modráky, rukávy utržené, nohavice samá díra. Zprvu jsem byl v rozpacích, neboť se mi vybavily vzpomínky na cikánské povozy, které jsem viděl jet za války - jen plachty jim chyběly. Přestože jejich tváře byly zasmušilé a bylo na nich vidět, že zažili něco velmi krušného, odvážil jsem se s nimi promluvit. Říkali, že byli nuceně vystěhováni jako kulaci ze svých rodných obcí. Museli opustit svá hospodářství, vzít si mohli jen vůz, koně a co na vůz naložili. Tot' vše.

Vystěhovali je sem do jedné vesnice, jejíž jméno jsem zapomněl, aby zde takto hospodařili. Byl to pro mne otřesný pohled a natrvalo se vryl do mé paměti. Nebyli si vědomi ničeho špatného. Tehdy stačilo označení „kulak“, a tito lidé, kteří byli zvyklí poctivě a tvrdě pracovat, byli pro komunistický režim dohnáni na okraj lidské společnosti.

Často jsem potom vzpomínal na rodiče, jak na tom jsou doma oni, v duchu je litoval, ale nemohl jim pomoci.

* * *

Přemlouvali mě, abych zůstal na vojně, a všichni vojáci, co byli ze zemědělství, to podepisovali, neboť věděli, co je jinak čeká - nástup do JZD. Já jsem však měl doma děvče, co na mě čekalo celou vojnu. A tak, sbohem, vojno! Doma mně předseda MNV poradil, abych se natrvalo nepřihlašoval, protože jinak na mne JZD už čeká. Odnesl to však chudák starší bráška, který nejdříve volil raději doly než JZD, potom fabriku, ale nakonec ho to neminulo. Skončil v JZD. Pod neustálým psychickým tlakem, člověk plný fyzické síly, odešel ve svých 45 letech.

* * *

Nedaleko nás žil hospodář se svým otcem. Když jeho otec zemřel, zůstal sám na celé hospodářství. Musel dělat všechno sám, od nákupu přes vaření - především pro dobytek (tehdy, a to i u nás doma, dostal nejdříve dobytek, a potom jedli lidé, ať to byl všední den, neděle nebo Štědrý večer). Pochopitelně se našli hodní lidé, kteří mu pomáhali hlavně při polních pracích,

a to strašně vadilo funkcionářům JZD, kterému odolával hromadu let. Po několika letech přece do JZD vstoupil, ale jen asi na dva roky. Hospodařil dál soukromě za nepředstavitelně těžkých podmínek. Když zestárl a neměl již sílu si v zimě zatopit v kamnech, chodil spát mezi krávy, které ho svými těly zahřívaly, a tak skončil svůj život. V zimě, když lidé neviděli venku jeho stopy, našli ho mrtvého mezi kravami.

Tak končili často hospodáři, kteří svoji práci milovali až na pokraj svých sil. Také moji rodiče konali těžkou práci v kravíně, až jim došly síly.

Miroslav Škeřík, Ústí nad Orlicí

* * *

Rodiče soukromě hospodařili až do roku 1958. Déle už nebyli schopni plnit dodávky mléka a vajec. Bylo nás pět dětí, tři další zemřely.

Tátu jsem viděla plakat dvakrát v životě. Když zemřela Ciluška - měla pohřeb v den, kdy v Batelové byl zajištěn strýček - a když mu odváděli koně ze dvora.

Za strýčkem do Valdic jezdil, jak jen to šlo. Nevím přesně, za co byl několikrát předvolán do Žďáru na okres, zda za ty návštěvy, či za poslech Svobodné Evropy, či za pravidelné chození na mše sv. celé rodiny a za všech okolností. Tím myslím především různé brigády JZD vyhlášené zásadně v době mší či křesťanských svátků. Řekl mi, že mu několikrát hrozili zavřením, ale že jsme tu byli my, děti, zřejmě nevěděli, co s námi.

Víte, takové ty drobné věci, že rodiče měli vždycky záhumenu až na okraji polností JZD, že se s námi přestali bavit různí lidé - maminka byla s polovinou vesnice spřízněna - někteří vůbec, a byli to příbuzní. Někteří jen, když je nikdo neviděl... Ale že dvě rodiny pomohly při dodávkách mléka a vajec, že tichou podporu paní učitelky Bláhové, která mě učila první a druhou třídu, cítím dodnes, že paní Matějková, vzdálená příbuzná, vždycky nám dětem něco podstrčila, když jsme přišly nakoupit - to všechno se těžko popisuje, mně samotné ty věci byly jasnější, až když táta vysvětlil.

Anna Kellerová, Kutná Hora

* * *

Rod Rampasových pochází z usedlosti poblíž Milovic. Když Němci rozšiřovali střelnici, usedlost zabrali, něco za to zaplatili a rodiče koupili statek v Klášteře nad Dědinou. Žili a pracovali tam devět let, do konce roku 1950, kdy začal konec jejich hospodaření tím, že zavřeli paní Marii Rampasovou za údajnou velezradu na 20 let. Byla spolumajitelkou hospodářství o výměře 44 ha, a to byl pravý důvod.

Z pardubické věznice ji propustili po 11 letech na začátku 60.let. Manžel musel podepsat, že se vzdává dobrovolně veškerého majetku ve prospěch státu, jinak by se na manželku nevztahovala amnestie.

* * *

Z korespondence Marie Rampasové z vězení domů:

(Blahopřání synovi a jeho nevěstě ke svatbě - rok 1956): Aby Vás Bůh uchránil béd a strastí, jež život naděluje tak hojně... Chci věřit, že budete vždy čestnými a moudrými pokračovateli ve snahách, jimiž jsme my vyplňovali svůj život a snažili se dospět k cílům, jimiž jsou dobro, pravda a krása.

(Vánoční přání - rok 1956): Maminko drahá, Vy víte, co vše bych Vám chtěla říci, víc pohledem než slovem. Víím, že to nejkrásnější pro vás, pro nás všechny, by byl můj návrat, a já si tak přeji, byste to byla Vy, kdo by mi otvíral, až se jednou vrátím. Hodně zdraví, životní síly a víry, té víry, která pomáhá Vám i nám nést těžkosti našeho života.

(Dopis mladým manželům a vnukovi Řišovi - 1957): Můj drahý malý Řišo, několik let ještě uplyne, než si budeš sám pročítat můj dopis. Piší ti to trochu předčasně, vždyť ti není ani rok. A potom uplyne opět řada let, než pochopíš, můj drahý Řišo, proč jsem žila tolik let odloučeně od svých nejdražších. Když jsem před lety opustila rodinu, setmělo se rázem v našem domově, Tvým příchodem se, Řišo, vyjasnilo. Provázím tě v modlitbách, abys rostl k potěše celé rodiny, abys ctil pravdu a vážil si lidí čestných a poctivých.

Eva Rampasová, Vysoký Újezd

* * *

Když se utvořilo zemědělské družstvo v roce 1957 v Moutnicích, začali komunisté požadovat, aby se v neděli, hlavně dopoledne, mlátilo s kombajnem, oralo a selo, prostě aby se znesvětil sváteční den. Můj manžel Jan Svoboda, který jezdil s těmito stroji, byl nucen, aby jezdil každou neděli na pole. Měli dříve větší soukromé hospodářství a byli přesvědčeni, že nedělní práce je hřích. Proto nikdy na pole nechtěl jezdit. Tím si ovšem proti sobě poštval předsedu družstva V. L. a ostatní představené družstva.

Sám předseda mu řekl do očí: „Tebe já zničím za každou cenu.“ Když už to bylo psychicky pro nás neúnosné, měli jsme v té době dvě děti, hledala jsem pomoc u Pána Boha. Našla jsem v modlitebních knížkách modlitbu ke sv. Michaelu archandělu. Než manžel odešel ráno do práce, modlili jsme se: „Sv. Michaeli archanděli, ochraňuj nás v boji, proti zlobě a úkladům ďáblůvým budiž nám ochranou...“

Od toho dne byl manžel viditelně chráněn, i když se předseda chlubil, jak se na Jeníka chystá. Když ho měl potkat, ať už v kravíně nebo na dvoře JZD, vždy se asi 50 kroků před ním otočil a šel pryč. Ostatní dělníci se divili, že mu nikdy nenadával, ač to velmi rád dělal ostatním zaměstnancům. Sv. Michael nás chránil, za což mu oba děkujeme a modlíme se stále k němu.

Květoslava Svobodová, Moutnice

* * *

Moji rodiče dostali střední hospodářství o výměře 7 ha půdy a 3 ha lesa. Svatbu měli v předvečer 2. světové války. Prožili spolu velmi trpké začátky během války, protože pomáhali tam, kde to bylo nejvíce potřeba, a stále čekali, kdy zastaví

před jejich domem v noci černé auto a bude konec všemu. Tatínek byl předním orelským funkcionářem. Modlitby k P. Marii nebyly nadarmo, a tak tento zlý čas přežili. Jelikož všechny budovy byly staré, jednoho dne se prolomila střecha chlévů a bylo třeba postavit nové. S nadměrným úsilím a velkým zadlužením se jim to podařilo zvládnout a po válce ještě přikoupit pole. Když se zbavili dluhů, přišel únor 1948.

Ročníkům navalili nesmyslné čtvrtletní dodávky, aby je nemohli splnit, a tak nemohli mít nárok na mletí obilí na mouku a v zimě si porazit vepře na celoroční živobytí. Byly jsme tři děti a rodina neměla co jíst, třebaže na půdě bylo čtyřicet centů pšenice. Nepovolili nám semlít více než padesátku za čtvrtrok. Rodiče zkoušeli sešrotovat pšenici na šrotáku a prosit přes několik sít, ale přesto vdolky z tohoto šrotu se nedaly jíst. Protože však nebylo nic jiného, tak jsme je jedli pomaštěné „kohoutím mlíkem“ - vodou. Ještě že jsme měli navařeny dva hrnce trnek (*pozn: švestek*) - tu šrotovou pochoutku jsme si namažali alespoň trnkami.

Dodávky nám rozepisovali vždycky tak, abychom je nemohli splnit. Pět centů hovězího masa nám rozepsali na čtvrtletí po 125 kilech, a proto kdo dával krávu, ten to rozepsal na další rolníky a ti to zas vraceli, až oni dávali krávu. Zemědělská komise si zjistila, kdy má každý rolník svoje krávy březí, a podle toho rozepsala dodávky mléka. Největší dodávky předepsali, když krávy nedojily a byly březí. S vejci to bylo podobné, a tak se stalo, že pro čtrnáct vajec, které nebyly splněny čtvrtletně, nebylo splněno, přestože měli v 1. čtvrtletí předaných 265 kusů navíc.

Toto s různými obměnami se opakovalo po dobu sedmi roků, než naše rodiče nahnali násilím do JZD. Jedinou živitelkou nás dětí byla koza. Kdo to nezažil, nepochopí, co je hlad a celoroční dřina na polích. Když v naší obci založili družstvo, bylo tam jen několik nedobře hospodařících sedláků a k nim zabrali soudruzi obecní a farská pole. Když poznali, že hlavní rolnický kádr je mimo, začalo pronásledování těch, kteří „nepochopili“ a nechtěli svoje pole dát do společného. Selské lesy byly zestátněny, a tak nikdo do nich nesměl, ani na posbírání haluzí po zemi. Rodiče tam vždycky, když nebylo čím zatopit, přece jen jeli na posbírání po zemi a vždycky si nějaký ten suchárek skáceli. Po každé takové návštěvě je hajný M. Ch. udal, a tak co chvíli došla z okresu citelná pokuta až 20 tisíc korun. Těchto pokut bylo čím dál více. Za nesplnění čtvrtletních dodávek, za nezaplacení daně z polí a mnoho dalších pohledávek. Když dodali do výkupu něco ze zvířat anebo obilí, na vyúčtování se objevil nadpis: Zabavuje se - celá částka, tři čtvrtiny, čtyři pětiny, dvě třetiny - a tak ten zbytek nestačil ani na udržení holého života, a natož na hospodářství. Když soudruzi nepovolili mlít a porážku vepře, dostali jsme potravinové lístky, ale peníze na koupení potravin z lístků nebyly. V roce 1965 se jim podařil „dobrý tah“: po žních nám sebrali dvanáct měřic jeteliny, a to znamenalo definitivní konec.

Před křížem stálo pět členů naší rodiny a se sepjatýma rukama jsme prosili Boha o pomoc. Když vyváděli soudruzi z našich chlévů osm kusů hovězího a dva koně, všichni jsme plakali.

A protože Bůh dopustí, ale neopustí, v družstvu se i za těch pár korun dalo živořit a později to na skrovné živobytí stačilo.

Alois Benda, Královopolské Vážany

Otec Tomáš Josef Maria Týn O.P.

*dominikán, který ve chvíli kněžského svěcení nabídl svůj mladý život
za svobodu církvi východu, a tak pro pád komunistického režimu
v naší vlasti udělal možná ze všech nejvíc*

P. Tomáš Týn O.P. se narodil 3.května Svatého roku 1950 v Brně, v tehdejší Československu, jako syn Zdeňka Týna a Ludmily Konupčíkové, kteří byli lékaři a vroucí katolíci. Před jeho narozením udělali slib: „Pane, jestli nám dáš syna, chceme jej zasvětit Tobě, byli bychom rádi, kdyby se stal knězem, dominikánem, dobrým teologem ke tvé slávě a pro dobro duší.“

V době, kdy byl pořádán „hon na Boha“ společností a školou neblahé komunistické moci v Československu, obdržel Tomáš od svých rodičů pevnou výchovu k víře a ke křesťanskému životu, žitému před kýmkoli.

Pod zástavou svatého Dominika

Velmi inteligentní Tomáš prošel brilantně základní školou a gymnáziem, ačkoli si na něj spolužáci i učitelé ukazovali prstem pro jeho víru, praktikovanou bez úlevy a beze strachu. V 18 letech dosáhl potřebného studijního základu, aby mohl pokračovat ve studiích na akademii v Dionu ve Francii. V srpnu 1968,

po sovětské invazi do Československa, lékaři Zdeňk a Ludmila Týnovi emigrovali do federálního Německa a usadili se v Neckargemündu, pokračující ve své práci. Tomáš se mezitím odebral do Dionu, kde 1.června 1969 obdržel bakalaurát k vyučování literatury a filosofie.

V tomto francouzském městě se také, během jednoho zvláštního kursu, seznámil s otci dominikány a „přeskočila první jiskra.“ Otec Zdeňk mu nikdy neřekl o onom slibu, který složili před jeho narozením. Tomáš však cítil, že Bůh jej volal ke studiu a apoštolátu Ježíše – Pravdy pod zástavou svatého Dominika. Reflektoval a modlil se dlouho a nakonec rozhodl: „Stanu se dominikánem.“ Když se pak vrátil domů a řekl to rodičům, kteří vlastně nečekali nic jiného: byl to jejich slib, který se začal naplňovat.

28.září 1969 oblékl Tomáš v konventu ve Warburgu ve Vestfálsku bílý hábit Bratří kazatelů a 29.září 1970, po završení noviciátu, se zasvětil Bohu svatými slibů. Se svým rozumem inklinujícím k filosofii a jazykům, započal filosoficko-teologická studia, aby se připravil ke kněžství. V roce 1973 se přestěhoval do Boloně, kde získal licenciát a následoval doktorát z teologie v Římě, přičemž si skutečně zasloužil chválu, která je skládána sv. Tomášovi z Aquinu a dalším učeným a svatým dominikánům „Ardens erat in studio Verbi divini“ (Byl zapálen pro stadium bohovědy).

29.června Svatého roku 1975, o slavnosti sv. Petra a Pavla, bratr Tomáš Týn přijal kněžské svěcení v bazilice svatého Petra z rukou papeže Pavla VI. V okamžiku, v němž Svatý otec vkládal své ruce k jeho svěcení a pronášel: „Žij tajemství, které slaviš, napodobuj Ježíše obětovaného za nás,“ Tomáš obětoval Bohu svůj život: „Přijmi, Ježíši, můj život za svobodu Církve v mé vlasti.“ Byl to celopal jeho mladé existence.

Nejvyšší oběť

Svou oběť zachoval v tajnosti a pokračoval ve svém životě tam, kam ho poslušnost postavila: stal se profesorem morální teologie na dominikánském institutu „Studium“ v Boloni, v čase velké doktrinární libovůle a vykolejení zůstal naprosto věrným Učitelckému úřadu Církve. Mladý kněz a teolog se projevoval poutavě: všichni, a ve velkém počtu i laici mohli obdivovat jeho připravenost, jeho hlubokou víru, jeho lásku k Ježíši Kristu a k Madoně, jeho neúnavné věnování se duším.

V roce 1980 byl už vicerektorem „Studia“ a v roce 1984 byl jmenován Členem Komise pro intelektuální život své provincie. Nespokojující se jen s vyučováním se stal apoštolem mladých a intelektuálů, aniž by někdy zanedbával malé a pokorné: byl všestranným apoštolem, díky němuž mnozí znovuobjevili víru. Jeho srdce roztávalo v modlitbě, především růžencem obrácené k Madoně v prosbě, aby její Neposkvrněné srdce triumfovalo i nad ateizmem východní Evropy. 16.října 1978, zatímco se v konventu prostřednictvím televize účastnil prvního požehnání světu Janem Pavlem II., právě povýšeným z biskupského stolce v Krakově na nejvyšší stolec svatého Petra, otec Tomáš řekl: „Od nynějška už nebude možné, aby věci pokračovaly tak, jako dřív.“ Ve svém srdci obnovil svoji oběť Bohu.

Kult Pravdy

Jeden z těch, kdo po dlouhý čas žili v jeho blízkosti o něm napsal: „Byl zázrakem aktivity; intenzivní a pokojné metody.“

„Byl zamilován do filosofie, především do metafyziky... přirozeně vynikal ve znalosti doktríny svého mistra Tomáše z Aquinu, po němž nosil nejen jméno, ale sdílel i jeho rozumovou strukturu, organickou a systematickou vizi

vědění a především vášnivý kult Pravdy. Otec Tomáš dokázal proniknout tajemství pravdy, kterou nepřetržitě hledal, miloval ji jako jediné dobro a předával ji plnými hrstmi bez umenšování a falšování, pokorným způsobem nesoucím mnoho dobrých plodů.“

„Dokonce sám jeho život byl viditelným znamením Pravdy, kterou nepřestával prohlubovat i po tom, co ji objevil, a již si cenil víc než zdraví, než krásy a veškerých pokladů. Sdílel ji bez oddechu všem na stole Poznání, který dokázal připravit bohatými pokrmý“ (z úvodu k testu otce Tomáše Týna, *Metafisica della sostanza*. Ed. Studio Domenicano, Bologna 1991).

Uprostřed naší epochy, která prohlašuje za překonanou „filosofii bytí“ - tedy jedinou pravou filosofii schopnou dát přístup k pravdě a nejen k domněnkám a založit víru jako rozumnou úctu k Bohu - otec Tomáš Týn, hluboce přesvědčen o nezanikající hodnotě „první a nejvyšší disciplíny lidského rozumu,“ v této práci (*Metafyzika podstaty*), která je jeho jediným publikovaným dílem, potom, co kráčel smutnou a ubohou cestou myšlenky až k samotné destrukci rozumu, představuje v druhé části své knihy mohutnou syntezu metafyziky - filosofie bytí - tedy základní pravidlo analogie a konceptu účasti: skutečnou „zář Pravdy.“

Naplnění kříže

Zamilovaný do Božské osoby toho, který je Pravda - Ježíše Krista eucharistického - který, podle dávného učení Církve, zpřítomňuje svoji oběť kříže po každé, když je slavena mše svatá - otec Tomáš, podle vyprávění několika jeho přátel, v červnu 1989 obětoval Bohu svůj život, také aby Nejsvětější Svátost oltářní (nejvznešenější poklad, který máme, sám Syn Boží) nikdy nebyla zneuctěna povrchností, nedbalostí nebo zlobou - ani jím samým, ani jinými.

Ježíš, který jistě nezapomněl jeho oběť formulovanou v roce 1975 - za svobodu církve v Československu, přijal nyní i toto volání heroické víry v reálnou přítomnost v Eucharistii, v jeho obětovaném těle a v jeho prolité krvi, a dovedl poslání svého přítele a služebníka k naplnění.

V říjnu 1989 cítí ovládající silné bolesti, jedná se o zhoubnou rakovinu s několika málo měsíci života. Mezitím Československo, jako i další země východu, začíná svou něžnou (pokojnou) revoluci proti komunistickému útlaku. Otec Tomáš svěřuje své „tajemství“ jednomu ze spolubratrů.

Z Německa přichází jeho otec, lékař, aby si ho odvezl domů. Poslední měsíc stráví ve své rodině, s klidným pohledem na život, který umírá; na církev ve své vlasti, která znovu nachází svobodu. V neděli 31. prosince 1989, kardinál Tomášek, arcibiskup pražský, v zaplněné katedrále svatého Víta zanotuje „Te Deum“ k díkůvzdání. Otec Tomáš, připodobněn na svém bolestném lůžku s konečnou platností ukřižovanému Ježíši, je šťastný.

Nazítří, 1. ledna 1990, je dokonáno. Ježíš přijímá jeho celopal. Jako svatá Kateřina Sienská může i Tomáš na svém smrtelném lůžku opakovat: „Dal jsem svůj život za církev.“ A my připojujeme: „A za Eucharistii.“

Jeden spolubratr přijel týden před jeho smrtí z Boloně, aby jej navštívil. S hrdlem sevřeným dojetím řekl: „Musíme být připraveni k přijetí Boží vůle.“ Otec Tomáš odpověděl s jemným, avšak zářícím úsměvem: „Dokonale připraveni na přijetí Boží vůle.“

Paolo Risso

Osservatore Romano, 11. listopadu 2000

Z italštiny přeložil fr. Miloš Chrast

Tomáš Týn jako asi desetiletý chlapec na výletě s rodiči a přáteli na lodi na Brněnské přehradě - vpravo na snímku P. Leo Kuchař, kněz a řeholník kongregace Nejsvětější svátosti.

Vzhledem k tomu, že P. Tomáš Týnovi OP začala být mnoha věřícími prokazována úcta a řada z nich se obrátila na příslušné církevní autority, byly podniknuty první kroky v přípravném řízení směřující k zahájení jeho beatifikačního procesu.

* * *

MODLITBA ZA BLAHOŘEČENÍ OTCE TOMÁŠE TÝNA O.P.

(určeno pro soukromou pobožnost)

Pane Ježíši Kriste, náš Beránku a Veleknězi! Ty jsi za nás obětoval svůj život a prohlásil jsi, že nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele (J 15,13; 13,1).

Tvůj řeholní kněz, Tomáš Josef Maria Týn, se ti zcela zasvětil slavnými řeholními sliby až do smrti a nabídl se ti jako celopal za svobodu tvé snoubenky, pronásledované Církve v naší vlasti. Ty jsi jeho oběť přijal se zalíbením. Děkujeme ti za dar svobody. Chceme si své získané svobody vážit a budovat v naší zemi tvé království jak k duchovnímu, tak k časnému blahu celého národa.

Odměň a oslav svého řeholního kněze Tomáše a na jeho přimluvu nás vyslyš v naší záležitosti [...], kterou ti s největší důvěrou svěřujeme.

Buď za to veleben s Otcem i Duchem Svatým na věky. Amen.

S církevním schválením brněnského biskupa
Mons. Vojtěch Cikrle č.j.EP/814/98

* * *

Kdo jste znali otce Tomáše Týna, nebo jste zakusili jeho pomoc, sdělte svou zkušenost na adresu sekretáře promotora pro blahořečení v České dominikánské provincii:

fr. Efrém Jindráček O.P.

Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo 2
Česká republika

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Zámky plné romantiky

Na počátku 19. století se v anglické literatuře začíná projevovat romantismus odmítáním nadvlády chladného rozumu, hlásá převahu individua a jeho osobnosti, potrpí si na hluboké citové projevy a vše netypické. Patetika romantismu se v průběhu 19. století projevuje i v ostatních uměleckých oblastech a zemích. Nejvíce v zemi vzniku - Anglii, Francii a Německu. Středem zájmu se stává doba středověku. Romantická architektura vede k zasnění se nad minulostí - byly záměrně napodobovány středověké slohy, což mělo za následek nákladné restaurování památek v celé Evropě. Romantická sídla stavěná v duchu středověku mají znamenat jakousi náhražku tradice. Největší oblibě se těšila gotika, mluvíme o novogotice (pseudogotice). Týká se to ale i umění románského, renesančního a gotického.

České země také prodělaly návrat ke všem historickým slohům, ale v menším měřítku. Romantismus se zde stává módním až okolo roku 1840, předlohou jsou nejen francouzské, ale především anglické vzory. Nejrozšířenějšími slohy u nás se stala novogotika a novorenesance. Novorenesance byla uplatňována zejména u radnic nebo veřejných a reprezentačních budov. K těm nejznámějším patří jistě Národní divadlo. Gotikou se nechávají architekti inspirovat při úpravě šlechtických sídel. Nejlepšími příklady romantické novogotiky jsou zámky Hluboká nad Vltavou, Sychrov, Hrubá Skála, Žleby nebo Hrádek u Nechanic v Čechách, Lednice a Velké Meziříčí na Moravě.

Zámek **Hluboká nad Vltavou** získal svou romantickou podobu podle vzoru anglického Windsoru. Zmínky o hradu v místě dnešního zámku pocházejí už ze 13. století. O tři století později byl pán z Hradce přestavěn podle tehdejšího trendu v renesanční zámek. Ve 20. letech 18. století následovala barokní úprava

provedená Schwarzenberky, ve 40. letech byl zámek načas obsazen francouzským a pruským vojskem, při čemž došlo k těžkému poškození sídla. Pán Hluboké dal potom strhnout opevnění, a tím zbavil zámek vojenského charakteru. Novogotické úpravy trvaly celých 30 let, byly dokončeny až v r. 1871, kdy probíhala i úprava okolí a parku. Nechybělo zde ani divadlo a mimo vlastní objekt umístěná jízďárna. Přes 140 místností je vybaveno vzácným mobiliářem, obrazy a sochami velké historické a umělecké ceny.

Zámek Hluboká nad Vltavou

V hladině Orlické přehrady na Vltavě se odráží ještě jeden novogotický zámek, který stojí za zmínku - **Orlík**. Na brodu přes Vhavu, kde se vybíralo clo, byl vystavěn ve 13. století hrádek, opora královské moci. Podle pověsti zde na skále postavil hrad zeman z Boršova, který se nemohl uživit, protože ho nebavila práce, a tak se dal na loupežnictví. Když začal obírat i panské, vytáhlo na něj vojsko. Podle rozkazu nikoho nešetřilo. Zemanovi se podařilo prchnout i s malým synkem a kdesi v úkrytu vyčkal až vojsko odtáhne. Potom dal dohromady novou bandu. Právě se chystali na první loupeživou výpravu, když synek zmizel. Po dlouhém hledání ho našli na

Zámek Orlík

vrcholu skály, kam ho svým mláďatům odnesl na hraní orel. Zeman v tom viděl boží znamení, slíbil, že se bude živit poctivě, a aby nějak začal, postavil na skále hrad. Odkazem se stal r. 1802 majitelem kníže Adam Schwarzenberg, tím skončilo na panství střídání šlechtických rodů. I v tomto případě došlo k romantické přestavbě sídla za peníze Schwarzenberků. Uvnitř se nachází jejich rodinné muzeum, unikátní jsou sbírky zbraní, uniform a umění. Místní knihovna obsahuje na 16 000 svazků.

Se **Sychrovem** je spojován slavný francouzský rod Rohanů. V údolí říčky Mohelky býval původně dům pánů z Kyjova, v 17. století zde nechal vystavět barokní zámek pán z Frintropu. Roku 1820 koupil zámek kníže Gabriel Rohan, jeho nástupce kníže Idelsbald dal zámku novogotickou podobu a založil kolem anglický park. Původ stavebních prvků je různý, poznáme zde nejen francouzský a anglický vliv, ale místy i detaily připomínající románskou architekturu. Francouzský původ stavebníka měla připomínat okrouhlá věž zvaná Bretaňská a druhá hranolová Rohanská. Stěny zdobí nesmírně cenné olejomalby rodu Rohanů a francouzských králů. Jde pravděpodobně o největší středoevropskou sbírku portrétního umění.

Jako novostavba vznikl nedaleko Hradce Králové romantický zámek **Hrádek u Nechanic**. Stavebníkem byl František Arnošt Harrach, vzorem byla anglická tudorská gotika. Stavba trvala 15 let, ukončena byla roku 1857. Jeho reprezentativní průčelí se obrací do anglického parku, terasu před ním zdobí renesanční mříž a plastiky dvou lvů ze 13. století, které pocházejí z Benátek. V zámecké budově bylo dokonce i ústřední vytápění. K rozlehlé jednopatrové budově přiléhají hospodářská stavení. V přízemí se nachází pompézní zlatý sál se sbírkou zbraní.

Součástí „Zahrady Evropy“ zařazené do seznamu UNESCO je jeden z nejkrásnějších romantických zámků **Lednice**. Původně šlo o zemanské sídlo, které v polovině 13. století přešlo do majetku

Zámek Lednice

Lichtenštejnů, ti jej vlastnili až do roku 1945. V 16. století proběhla tradiční přestavba gotického hradu na renesanční zámek, v 17. století přišla na řadu barokní přestavba. V tomto stylu se dochovala zámecká jízdárna a konírna. Současnou podobu získal zámek rozsáhlou přestavbou v novogotickém slohu ukon-

čenou v r. 1858. Kníže Alois II. Lichtenštejn vyslal kvůli přestavbě svého dvorního architekta do Anglie. Z roku 1843 pochází skleník upravený jako zimní zahrada, jde o jednu z prvních litinových konstrukcí u nás. V hale se nachází dřevěné vyřezávané schodiště, v knihovně jsou ke spatření unikátní samonosné vyřezávané schody a vzácný reliéf stromu života ze slonoviny. V budově zámku jsou umístěny sbírky zemědělského muzea s expozicemi vývoje ovocnářství, zelinářství a konzervování ovoce a zeleniny. Kromě toho i expozice vývoje loveckých zbraní. V zámeckém parku ve francouzském stylu je řada hodnotných barokních plastik a je osázen cennými dřevinami.

*Alena Kovářiková
Česká republika*

Socha Tomáše G. Masaryka *bude odhalena 19.zářím 2002 ve Washingtonu D.C.*

Článek Manny Fernandez z Washington Post, začíná nadpisem: A HERO OF DEMOCRACY FINDS A HOME. Washington, D.C. Park Location Approved for Stored Statue of Czechoslovakia's Founder, Tomáš G. Masaryk..

Jde o bronzovou sochu prvního prezidenta Československé republiky, Tomáše G. Masaryka. Tato socha byla schovaná před nacisty a komunistickými mocipány, kteří se snažili vymazat z dějin všechno, co souviselo se jménem Tomáše G. Masaryka, který se tolik zasloužil o zřízení nové Československé republiky v roce 1918.

Tato socha je 12 stop vysoká a byla zhotovena v roce 1937. Nikdy nebyla vystavena v Československu a momentálně je uložena v Národní galerii v Praze. Masaryk byl velkým vyznavačem demokracie a byl inspirován Americkou politickou filosofií. Masaryk je právem nazýván CHAMPION OF LIBERTY.

Komise of Fine Arts ve Washingtonu schválila místo, kde socha, věrná podoba Tomáše G. Masaryka, bude umístěna. Rovněž tak Congress a prezident Bush souhlasili s výběrem místa, které bude v malém parku na Massachusetts Avenue a 22. ulice N.W. Předseda komise J.Car-

ter Brown je přesvědčen, že Masarykova socha, kde drží v jedné ruce klobouk a v druhé ruce Deklaraci o nezávislosti Československé republiky od Rakouska, bude ve vhodném místě. Památník Mohandase K. Gandiho je jen o blok dále na Massachusetts.

Odhalení sochy Tomáše G. Masaryka se plánuje na 19.zářím 2002. Bude to společná prezidentská ceremonie U.S. prezidenta Bushe a prezidenta České republiky Václava Havla. Milton Černý, prezident Amerických přátel České republiky prohlásil, že je na místě, aby nej přednější Champion of Liberty byl poctěn a oslaven v hlavním městě světové demokracie. Masaryk navštívil několikrát Ameriku, byl hostujícím profesorem na Chicagské Universitě. Deklaraci o České nezávislosti napsal ve Washingtonu, D.C. v roce 1918. Tento dokument byl uschován v Library of Congress. Teprve otec dnešního prezidenta Bushe, prezident Bush věnoval tento dokument prezidentu Václavu Havlovi.

Socha Tomáše G. Masaryka je dílem sochaře V. Makovského, který ji vytvořil v posledním roce Masarykova života. Je v bezvadném stavu i přesto, že byla zakopaná před německými nacisty a

rovněž tak schovaná před komunisty.

Park, kde bude pomník Tomáše G. Masaryka umístěn, bude pojmenován Masaryk Park.

Lubomír Hromádka, Washington D.C.

MLADÝM

Zvědavá rybka

V jedné přehradě žila tvrdohlavá rybička. Pokud byla malá, s nadšením objevovala tajemství vodních hlubin. Když však trochu povyrostla, bylo jí najednou velice proti mysli, že její životní prostor ohraničují břehy, dno a hladina. Zatoužila zbavit se „pout“, které ji takto svažovaly.

Zpočátku se spokojila s tím, že si občas vyskočila nad hladinu, trochu se v rychlosti rozhlédla a zase se vrátila do vodních hlubin. Zjistila, že tam nahoře je obrovský neznámý svět zvláštních věcí, který ji magickou silou přitahoval. Pro svou tvrdohlavost nevěnovala žádnou pozornost radám starších ryb, které jí varovaly před nebezpečím lákavého světa vzduchu.

Už jí nestačily skoky nad hladinu, rozhodla se, že se podívá na břeh. Našla si místo, kde hladina přehrady přecházela v písčnou pláž. Plavala co nejrychleji proti břehu, pak se nahnula kousek stranou, několikrát udeřila ocasem o hladinu - a byla ve vytouženém světě svobody. Naplnilo ji štěstí ze splnění dávného snu.

Pohyb po souši nebyl právě nejpohodlnější, ale bylo tu tolik krásných neznámých věcí, že na to nemyslela. Byla velice hrdá na to, že se dokázala osvobodit ze „zajetí“ vodních hlubin.

Po chvíli ji to však začlo v žábrech pálit, začal se projevovat nedostatek základní životní potřeby - kyslíku. Oheň v hlavě pátil víc a víc. Okamžiky vrcholného štěstí se najednou změnilly v tvrdý boj o život. Rybka začala tlouci ocasem o tvrdý břeh, ve svém zoufalství se však od spásné vodní hladiny vzdalovala. Brzy se unavila a vyčerpala marným úsilím. Otupená bolestí a strachem zůstala odevzdaně ležet kousek od životodárné vodní hladiny a život z ní rychle unikl.

Pak přiletělo hejno racků, chechtajících se tak snadno získanému úlovku. Obrali z ryby co se dalo, a zbytky nechali drobnému hmyzu a mouchám, které roznášely nákazu z rozkládajícího se tělčka po okolí, zamořeném nepříjemným zápachem.

P. Václav Trmač

V NÁBOŽENSTVÍ JSME
SE UČILI, CO DĚLÁŠ.
ALE KDO TO DĚLÁ,
KDYŽ JSI NA DOVOLENÉ?

JANKA

Milý Bože, nevěřil jsem, že oranžová
fialová jsou tak dobrá k solě, až
dokud jsem neviděl ten západ
slunce, co si udělal v úterý.
To nemělo chybu!

David

Z knihy: Děti píší Bohu
Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2000

The Lincoln Memorial

The Memorial was constructed in honor of Abraham Lincoln who, as the 16th President of the United States, had a stunning impact on American traditions both economic and political. Under his authority the power of State sovereignty was dramatically reduced, the right of Secession denied, and human slavery banished by act of President and Congress.

Lincoln was a Southerner, born in Kentucky on February 12, 1809, the son of Thomas and Nancy Hanks Lincoln. Denied good schooling, he became proficient in the law through study on his own, served a term in Congress, ran for the Senate, and was twice elected President. - Having seen the Union through to victory in the Civil War, he was assassinated in 1865, to the great despair of civilized society.

Shortly following his demise, plans were formulated looking for the building of a proper memorial in Lincoln's name, but more than half a century would pass before construction was effected, in 1922. The first move in this direction was provided by an act of Congress, approved March 29, 1867, incorporating the Lincoln Monument Association. Nothing came of this, however. A second move began in February 1911 with Congressional creation of a commission appointed "to secure plans and designs for a Monument or Memorial to the memory of Abraham Lincoln." A site for the Memorial was selected by the Commission, in West Potomac Park on the axis of the Capitol and the Washington Monument. Two New York architects of good reputation were invited to prepare designs for a structure and one of them, Henry Bacon, was honored by selection as designer of the project.

Work began at the memorial site in February 1914 and a year later the cornerstone was laid. Daniel Chester French was selected as sculptor by the Commission, and Jules Guerin was named to execute murals for the end walls.

Upon completion, in 1922, the Memorial

appeared to embody the aspects of a temple, palace, and tomb combined. Lincoln's declarations, engraved upon the marble walls, reflect in sharp detail his burning conviction that all men should have authority to think and to express themselves and to apply their talents however possible in lawful pursuits.

On Memorial Day, May 30, 1922, the Lincoln Memorial was presented by Chief Justice William Howard Taft, Chairman of the Memorial Commission, to President Warren G. Harding, who accepted it in the name of the United States.

Constructed of Colorado-Yule marble, the Memorial is similar in its lines to those of the Greek Parthenon, temple to the goddess Athena on the Acropolis of Athens, completed about 438 B. C. and regarded as the finest example of Doric temple architecture. The outer columns are Doric; the columns inside the great hall, Ionic. Altogether, there are some 36 columns, representing the number of States in the Union at the time of Lincoln's death, the names of which appear in the frieze above the colonade. On the attic walls above the frieze are the names of the 48 States comprising the Union when work on the construction was completed. The frieze and the decorations on the attic walls are the work of Ernest C. Bairstow of Washington, D.C.

The central feature of the Memorial chamber is the seated marble figure of Lincoln, looking out across the Reflecting Pool in the direction of the Washington Monument. The statue is composed of marble, some of it from Georgia, some from Tennessee. On the north wall, inscribed in stone, is Lincoln's Second Inaugural Address; on the South Wall, his Gettysburg Address. Work on the inscriptions was performed by Evelyn Beatrice Longman under the direction of Daniel Chester French.

The mammoth statue represents Lincoln as he appeared in his final years, in Washington. The structure is 19 feet high, from head to foot, and 19 feet wide. The seated figure,

if standing, would be 28 feet tall.

As designer, Daniel Chester French assisted in the actual construction of the statue. But most of the carving was done by the Piccirilli brothers in their New York City studio. The work involved took four years to complete. As originally conceived, the statue was supposed to be only 10 feet tall. But experiments with models provided convincing proof that greater size was required to prevent the Giant Hall from dwarfing the Lincoln representation. The contract was therefore altered to double the size of the statue.

Lincoln's principles and conduct are represented, allegorically, by the two murals on the north and south walls, painted by Jules Guerin. Each mural is 60 feet long and 12 feet high. The mural above the Gettysburg Address on the south wall portrays the freeing of a slave by an Angel of Truth; on the left and right, groups of figures represent Justice and Immortality. The north wall mural portrays the unity of North and South; on each side are characterizations of Fraternity and Charity.

The Lincoln Memorial commemorates a great American leader whose belief in honesty and tolerance long inspired mankind.

While Lincoln lived, few Americans had so honored him; it was only after his death that the nation perceived the qualities of the man and the President. Even then, it was not until half a century later that a memorial befitting his place in history was erected in the Nation's capital. The marble walls of this monument, which bespeak the qualities of a temple, a palace, and a tomb, proclaim the very spirit of freedom, the belief that all men should be free to express themselves in any lawful endeavor.

The Memorial is one of the most popular monuments in America. Since its dedication in 1922, more than one hundred million people have visited this historic shrine.

Dr. George J. Švejda

Paths of Glory and Tribulations

After the death of Vratislav II. (+1092) his brother Conrad I. of Brno occupied the Bohemian throne for less than a year. All 4 sons of Vratislav II. (Břetislav II., Bořivoj II., Vladislav I. And Soběslav I.) ruled Bohemia on and off, not always in sequential order.

During the reign of Břetislav II. (1092 - 1100) several military invasions into Poland took place while the Polish armies in turn, under the leadership of the Polish ruler Vladislav Heřman, invaded Silesia. Břetislav's civil decrees abolished the remnants of paganism in the realm: sorcerers, magicians, and soothsayers were banished from the land, sacred trees and pagan groves were destroyed and random burials outside of cemeteries were strictly prohibited.

The 1st Crusade, organized in Saxony and the Rhineland, passed through Bohemia and Moravia in 1096 and caused serious anti-Semitic riots. The local Jews felt unsafe and began to emigrate and secretly transfer their properties into Hungary and Poland. Two years later Břetislav II. ordered the confiscation of all Jewish estates in Bohemia. In 1095 the monks of the Slavonic rite were driven out of Sázava monastery and were replaced by the Benedictines using the Latin rite. To ensure the succession of

his younger brother Bořivoj, (in violation of the rightful claims of the members of the Moravian dynasty, Oldřich and Litold) Břetislav designated Bořivoj II. his successor and arranged for him to take the feudal oath of allegiance to Emperor Henry IV. in Regensburg. His act established a precedent; until now the Roman Emperor had not intervened in the Bohemian rules of succession, but merely confirmed the chosen ruler. Oldřich and Litold left for foreign lands, but Svatopluk and Ota, sons of Otto of Olomouc remained temporarily loyal to Bořivoj II. Břetislav II. was mortally wounded in the woods near Zbečno, allegedly by an assassin hired by the hostile members of the Vršovec tribe.

Břetislav's son Bořivoj II., chosen to be his successor, was recalled from Moravia to formally ascend the vacant throne. His sudden departure from Moravia enabled the sons of Conrad of Olomouc, Oldřich and Litold, to push out Bořivoj's garrison from Brno and reclaim their father's patrimony of Moravia. Oldřich's further attempts to gain control of Bohemia failed (despite the approval of the Roman Emperor Henry V.) after his defeat at Malín (later known as Kutná Hora). Bořivoj II. nevertheless allo-

wed Oldřich to return to Brno and Litold to reclaim Znojmo.

Bořivoj II. kept interfering in the struggle for the control of the Polish throne, briefly siding with Svatopluk of Olomouc during the invasions into Poland. Bořivoj's support of Emperor Henry V. against the latter's sons in Bavaria resulted in the invasion of Bohemia by his cousin Svatopluk during his absence. Svatopluk's failure to capture Prague led to his retreat to Moravia, but his second attempt to seize Prague was successful due to his alliance with the Hungarian King Kóleman, the Polish Duke Boleslav III., and the Vršovec clansmen. Bořivoj II. fled with his younger brother Soběslav first to Poland and later to the court of Emperor Henry V. whom he promised an attractive sum of 5 thousand talents of silver and gold. The Emperor summoned Svatopluk to his court where he imprisoned him. Bořivoj II. was once again declared the ruler of Bohemia by the Holy Roman Emperor, but after his unsuccessful attempt to regain control of the land, he escaped to Poland.

Meanwhile Svatopluk offered Emperor Henry V. a higher reward of 10 thousand talents for which he was granted his freedom as well as the fiefdom of Bohemia. In 1108 Svatopluk participated in Emperor Henry's campaign into Hungary and during his absence Bohemia was again invaded by the Poles. The Vršovec tribe was expected to ward off the invaders but failed to do so. Suspecting their collusion with the Polish enemy, Svatopluk ordered the execution of the leaders of the Vršovec clan at their Vraclav stronghold.

In 1109 Svatopluk took part in the military expedition into Poland organized by Emperor Henry V., but during the unsuccessful siege of the city of Hlohov Svatopluk was insidiously assassinated. Another Polish invasion of Bohemia was repelled by Vladislav I. (another son of Vratislav II. and brother of Bořivoj II.) who ruled until 1117. His reign was rather precarious due to several

Zahuba Vršovců r. 1108.

The extermination of the leaders of Vršovec tribe in 1108

attempts by his brother Bořivoj II. to regain the Bohemian throne. At the request of Vladislav I., Emperor Henry V. captured Bořivoj and had him imprisoned in the Rhineland. Vladislav I. kept setting accounts with his adversaries by confiscating their estates, torturing, blinding and castrating them. For his loyalty to Emperor Henry V. he was rewarded with the status of the royal cupbearer, a function, which entitled him and the future Bohemian rulers to be the electors of the Emperor.

In 1115 Vladislav met with the Polish King Boleslav III., Ota and Soběslav with whom he established a friendly alliance. To commemorate this event Vladislav founded a new monastery of Kladruba. Further attempts to settle disputes among the members of the ruling dynasty led to Vladislav's recall of his brother Bořivoj II. to the throne. Vladislav retained the control of a small region of Eastern Bohemia. Bořivoj II. ruled for only 3 years. In 1120 Vladislav I. deposed Bořivoj and reclaimed the throne. Renewed discords among the Přemyslides continued until 1125 when Queen Svatava, mother of Vladislav and Soběslav, accomplished a reconciliation between the two brothers. Gravely ill Vladislav summoned Soběslav to Vyšehrad where he officially designated him his successor.

Soběslav I. ruled from 1125 to 1140. Historians consider this youngest son of Vratislav II. the most capable ruler during the long period of strife within the royal family of Bohemia. In order to establish lasting peace and promote prosperity in his realm Soběslav I. had to settle the disputes among the Moravian rulers, first to defeat and then to pacify Emperor Lothar of Germany, negotiate amicable settlements with the Hungarian King Stephen and the Polish King Boleslav III. Discovered conspirators of his planned assassination were brutally tortured and disposed of. Soběslav's alliance and lifelong friendship with Emperor Lothar marked the beginning of the new Bohemian foreign policy. Soběslav continued friendly relations with Lothar's successor Konrad III., who confirmed the Bohemian fiefdom to Soběslav's nephew Vladislav II. (son of Vladi-

Čechové přepławují řeku Addu 23. července 1158.
Bohemian knights crossing the Italian river Adda in 1158

slav I.). Soběslav I. died in 1140 and was buried at Vyšehrad.

Vladislav II. (1140 - 1172) participated in the Second Crusade (1147) which never reached Palestine. The failure of this Second Crusade compelled Vladislav II. to return through Constantinople and Kiev. In Vladislav's absence Soběslav (the son of Soběslav I.) attempted a revolt against him, but was defeated and imprisoned at the Přimda fortress.

During the decade of 1140 to 1150 Vladislav II. established many monasteries in Bohemia. First among these was the Premonstratensian monastery in Strahov, staffed by the monks of Steinfeld from the Rhineland region of Germany. Other Premonstratensian monasteries were founded in Doksaný, Želiv, Louňovice, Litomyšl and Hradisko near Olomouc (formerly a Benedictine monastery). Cistercian monks settled their monasteries in Sedlec, Plasy, Mnichovo Hradiště and Svaté Pole.

For the participation of Vladislav II. in the expedition against the principality of Milan in 1156 the German-Roman Emperor Friedrich I.-"Barbarosa" granted him the hereditary title of the King of Bohemia during a resplendent coronation ceremony. The Emperor himself placed the royal crown on the head of Vladislav II. During the third military expedition against Milan the city was finally conquered and leveled to the ground. The Bohemian monarch returned triumphantly to his kingdom, generously rewarded for his military

leadership with one thousand talents of silver and gold. Vladislav also obtained a new coat of arms consisting of a silver double-tailed lion prancing in a combative posture on a red escutcheon. This new coat of arms replaced the one used by the Přemyslids which contained a black eagle on a silver shield. The pugnacious lion remains to this day a highly recognizable emblem of Bohemia.

Vladislav II. was obviously a resolute monarch, well aware of the significance of the royal title for the inner policy. In its sacrosanct aspects it showed the way to asserting the principle of the primogeniture. Since the late 1160's, in consequence of different attitudes toward the Papal schism, the mutual relations between the Emperor and the King of Bohemia cooled and it seemed obvious that Vladislav's successor would not be allowed to keep the royal title.

Vladislav II. tried to avoid this by a premature abdication in favor of his son Bedřich (Frederick). However, in September of 1173 the Emperor refused to officially confirm Bedřich's succession, recognizing Oldřich (Ulrich), the son of Soběslav I. only as the Prince of Bohemia. Dynastic conflicts then continued until the end of the 12th century.

Tony Jandáček

*Photo on back page:
The official coat of arms of the Czech Republic containing the Bohemian lion, the checkered eagle representing Moravia and the black eagle representing Silesia.*

